

1925 KÜRT AYAKLANMASINDA ÖRGÜTLÜLÜK SORUNU

FEHİM İŞİK S.18'de

ÇOCUKLAR GİDERKEN

AHMET TUGLAR S.3'te

ALGI YÖNETİMİ VE İKİ İNSAN

İSHAK KARAKAŞ S.11'de

Durum

HDP Milletvekili Hasip Kaplan ile geçen hafta gazetemizde yayımlanan söyleşimde barış sürecindeki tıkanmadan söz etmiş, hükümetin atması gereken adımları atmayışının sebeplerini konuşmuş-tuk.

Kaplan ile konuştuğumuz bir diğer mevzu da Kürt halkının, özellikle Lice ve Meskan'da karakol ve kalekol inşaatları direnişiydi.

Maalesef geçen cumartesi akşamı Lice'deki direnişçilere asker ve özel hareketçiler tarafından ateş açıldı, operasyon yapıldı ve iki insan hayatını kaybetti.

Barış hepimiz içindir, savaş da hepimizi etkiler. Halkın Nabzı bir barış gazetesi olmanın gereğini yaparak Kürt meselesinde çözüm sürecine barışçıl ve özgürlükçü biçimde yaklaşmayı sürdürecektir.

Bu haftaki söyleşim de bu mesele hakkında. Lice'deki ölümlerin ardından Lice'ye giden ve direnişçi kadınlarla görüşen Barış İçin Kadın Girişimi aktivisti Esra Mungan.

Mungan, bir akademisyen. Boğaziçi Üniversitesi'nde hoca. Mungan ile Lice ve barış sürecini konuştuk. Kendisine Barış İçin Kadın Girişimi'ne dair sorular da sordum. İlgili okuyacağınızı düşünüyorum.

Dediğim gibi barış gazeteciliği Halkın Nabzı'nın en önemli işlevlerinden biri.

Halkın Nabzı'nın diğer ilkeleri ise hak gazeteciliği, yurttaş gazeteciliği, özgürlükçülük.

Tarafsızlık gibi hemen hiç uyulmayan bir tavır bizim gazetemizin bir ilkesi olarak deklare etmeyeceğiz. Biz taraflıyız. Halkların, özgürlüğün ve emeğin tarafını tutuyoruz.

Gazetemizin İstanbul, Anadolu Yakası'ndan başka yerlerinde de web üzerinden ya da basılı olarak okunduğunu okurlardan ve elektronik postalarından öğreniyoruz.

Halkın Nabzı'nın ulaştığı alan genişledikçe, sorumluluğunu yerine getiren, işini iyi yapan insanların keyfini tadıyoruz.

Bu hafta da size MedNüçe TV'de her pazar saat 22'de yayımlanan ve benim ve ekip arkadaşım Ahmet Tuglar'ın sunduğumuz Nabız programını izlemenizi öneriyorum. Özgür medyanın açtığı geniş alanda konuklarımızla gündemi değerlendiriyoruz.

Gazetecilik bir yaşama biçimi. Türkiye medyası hep sorunluydu ama bu dönemde bu sorunlar iyice büyüdü. Özgür medya gelecekte daha çok önem kazanacaktır.

Bunun bilinciyle her hafta Halkın Nabzı'nı özenle yayına hazırlıyoruz.

Gazetemizin finansmanı reklamlardan geliyor. Reklamverenlere bizi tavsiye etmeniz de çok kıymetli olacaktır.

Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 45

11 Haziran 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

'KADINLAR

ETRAFLARINDAKİ ÇATIŞMALARA DAHA DUYARLI'

Esra Mungan, Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji bölümünde yardımcı doçent. Mungan aynı zamanda bir aktivist. Fırat'ın Doğusu'nda yaşananları Fırat'ın Batısı'nda anlatmayı hedefleyen, Barış İçin Kadın Girişimi'nin bir üyesi.

Esra Mungan ve arkadaşları geçen haftasonu

karakol ve kalekol inşaatlarına karşı protesto eylemleri sırasında Ramazan Baran ve Hacı Baki Akdemir'in öldürüldüğü Lice'deydi. İstanbul'a döndüğünde Mungan ile buluşup sıcağı sıcağına Lice, Barış İçin Kadın Girişimi ve barış sürecine dair sorular sordum:

S12'de

MALTEPE'DE İŞSİZLERE İYİ HABER

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, ilçede istihdam sorununu çözmek için önemli projeler başlattı

S3'de

KARTAL'DA UÇURTMA ŞENLİĞİ

Dünya Çevre Günü kapsamında Kartal'da uçurtma şenliği düzenlendi. Çocuklar, uçurtmalarını çevre için gökyüzüne havalandırdı.

S19'da

Bıçak Sırtı...

AYDIN ENGİN

Yurdun çeşitli kentlerinde Lice'deki can pazarını protesto etmek isteyenleri linç etmek üzere kolları sıvayan ırkçı-milliyetçi saldırılara tanık olduk, oluyoruz.

Lice'de öldürülen gencin Diyarbakır'daki cenaze töreni sırasında patlak veren protesto eylemlerinde suratına maske geçirmiş biri (çocukmuş) askeri birliğin duvarından atlayıp, direğe tırmanıp, bayrağı indirip belki kendini tatmin etti, ancak aslında yangına benzin dökerek halt etti.

Yangına benzin döken maskeliyi kıskanan Başbakan (Evet evet, doğru okudunuz: Başbakan) da yangına bir koca kova benzin boca etti; "Tokat'taki vatandaşın ortaya koyduğu tavrı aynı şekilde herkesin ortaya koymasını söylüyorum" buyurdu...

Diyarbakır'da dağa çıkmış çocuklarını geri isteyen annelerin eylemi sürüyor.

15 Haziran'da toplanacağı bildirilen BDP kongresi ertelendi, gerekçesi henüz bilinmiyor.

Hafta sonu Diyarbakır'da adı iddialı, anlaşıldığı kadarıyla içi epey kof bir "Çözüm Süreci Çalıştay" toplandı.

Çalıştay'da, Hükümetin çözüm sürecini yürütmekle görevli bakanı Beşir Atalay konuştu:

- Çözüm süreci İmralı'ya gidip gelmelerle devam edemez, siyaset kurumunun elini taşın altına koyması ve çözümün siyasi zeminde güçlenmesi gerekir.

Dün PKK Yürütme Komitesi açıklama yaptı:

- Üç kişilik HDP heyetinin arada bir İmralı'ya gidip gelmesi artık hiç bir sorunun çözümü için yeterli olmayacaktır.

Derken dün öğle saatlerinde üç kişilik HDP heyeti İmralı'ya gitti; akşam saatlerinde döndü. Heyet üyelerinden Pervin Buldan sekiz, on gün içinde yeniden İmralı'ya gidileceğini belirtti.

Öcalan, HDP Heyetinin aktardığına göre "Sürecin iyi gittiğini, umutlanmak, umudu korumak için yeterli sebep bulunduğu" söylemiş.

Oysa Kandil'den gelen açıklamalar, özellikle Duran Kalkan'ın sözleri var. Duran Kalkan, Öcalan'ın müzakere sürecinin iyiye gittiğini, takvime bağlanmak üzere olduğunu ima eden, yapıcı olmaya özen gösteren sözlerine karşılık Kandil'den epey farklı bir ses yükseltti...

* * *

Bir fotoğraf çizmeye çalıştım. Eksiği vardır ama genel çizgileriyle de durumu yansıtır.

Bu fotoğrafı kim nasıl okur, nasıl değerlendirir bilemem. Ama ben "bıçak sırtındayız" demenin yeterli ve doğru olduğu kanısındayım.

Bıçak sırtındalığımızın pek çok alameti gözümüzün önünde. Üstelik bıçak sırtında olan sadece barış süreci değil, çatışmasızlık hali hiç değil; ülkenin geleceği bıçak sırtında...

Kalıcı bir barışa hiç bu kadar yakınlaşmamıştık ve hiç bu kadar uzaklaşmamıştık...

Başkan Kılıç: "Yeni Binalara Otopark Zorunluluğu Getiriyoruz"

Maltepe Belediyesi'nin her salı günü geleneksel hale getirdiği "Halk Buluşmaları", Maltepelilerin yoğun ilgisi ile devam ediyor. Vatandaşların imardan tapu sorununa, sokak hayvanlarından çevre temizliğine, su baskınlarından işsizliğe, ulaşımdan çevre düzenlemesine bütün sorunlarını dile getirdiği buluşmada Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, dile getirilen sıkıntıları tek tek not aldı ve çözüm için gereken neyse yapılacağını belirtti.

Maltepe Belediyesi Ana Hizmet Binası'nda sabahın erken saatlerinde gerçekleştirilen buluşmaya vatandaşların yoğun ilgisi altında gelen Başkan Kılıç, herkesle tek tek tokalaştı. Zaman zaman duygusal anların da yaşandığı buluşmanın sonlarında, huzurevi sakini olduğunu belirten yaşlı bir vatandaşın, "Huzurevine yaptıkları yardımdan ötürü sayın başkanımıza teşekkür ediyorum, o halkçı bir belediye başkanı" demesi, Kılıç'ı ve toplantıya katılan vatandaşları gülümsetti. Başkan Kılıç yaşlı vatandaşa, "Bu sözlerinizle toplantıya son noktayı koydunuz. Sizler bizim çınarlarımızısınız" diyerek cevap verdi.

ÇÖP ATMAK BİR KÜLTÜR DÜR

İmar ve çevre sorunları konusunda halkın eleştirilerini dinleyen Kılıç, çöp atmanın bir kültür olduğunu ve vatandaşların bu konuda daha duyarlı olmaları gerektiğini söyledi. Belediyenin yaptığı tüm işlerin kontrol edileceğini, edilmediğinde büyük sorunlar yaşandığını belirten Kılıç, sözlerine şöyle devam etti: "İmar problemleri var. Bunların çözülmesi için büyük uğraşlar veriyoruz. İBB ile istişarelerimizde Maltepe'deki problemlerin ada bazında imarla, sağlıklı

bir biçimde çözüleceğini tespit ettik. Bu şekliyle çevresel açıdan da Maltepe iyi bir görünüme kavuşacak."

YENİ BİNALARA OTOPARK ZORUNLULUĞU

Maltepe'de yakın gelecekte yapacaklarını da sıralayan Kılıç, "Biz megakentte yaşıyoruz. Bu kentin problemleri var. Örneğin 40 dairelik bir bina var. Ama buna uygun bir otopark yok. Artık, yeni yapılan tüm evlere otopark zorunluluğu getiriyoruz. Böylece alt katlar otopark olarak kullanılacak ve su baskınlarından etkilenen vatandaşlarımızın da sorunları çözülebilecek" dedi.

İHTİYAÇ SAHİPLERİNE 600 TL MÜJDESİ

"Sokak hayvanları için kardeş ve komşu belediyelerle ortak olarak yaşam barınağı açmak için girişimlerde bulunuyoruz. Bunu artık hızlandırıp sonuca ulaşmak istiyoruz" diyen Başkan Kılıç, merakla beklenen projelerinde de son aşamaya geldiklerini kaydederek, şunları söyledi: "İhtiyaç sahibi vatandaşlarımıza yardımcı olabilmek amacıyla bir çalışma başlattık. Şu an iki bankamızla görüştük. Bankalarımız bize fizibilite raporları hazırlıyorlar. Çok yakın bir zamanda 18 mahalleye gidilerek, kapı kapı dolaşılıp, gerçekten ihtiyaç sahibi olan vatandaşlarımız belirlenecek ve onlara aylık 600 TL verilecek. Bu parayı kadınlarımıza vereceğiz. Onlar banka kartlarıyla bu paralarını kullanabilecekler."

HALK BULUŞMALARI MAHALLELERDE DEVAM EDECEK

Çok sıcak ve samimi bir ortamda gerçekleşen buluşmada Kılıç, "Bundan sonra araya Ramazan ayı giriyor. Ramazan'dan sonra halk buluşmaları eylül ayından itibaren mahallelerde devam edecek" bilgisini verdi.

AHMET TULGAR

Çocuklar Giderken

“Sadece çocuklar canavarlara bile ihtiyaç duyarlar. Hatta çocuklar canavarlara ihtiyaç duyarlar. Canavar hikâyelerini, canavar oyuncaklarını düşünene. Çocukların yalnızlık korkusu, yalnız kalma korkusu o denli ağır bir şeydir ki canavarlara bile ihtiyaç duyar onlar. Bazen sokakta bir adamın elini tutmuş, güven içinde yürüyen bir çocuk gördüğümde sorarım kendime: ‘Acaba bu adam evde nasıl biridir? Acaba bu çocuğun annesine neler yapıyordur? Yapıyor mudur?’ Çocuğun bu memnun ve güvenli hali hiçbir şey söylemez adama ilişkin. Çocuk baştan bilir, kaçabileceği yer yoktur. Çocuk bilinçlendiği anda rehine olduğunu da bir şekilde fark eder. Fark etmiştir. Yani her çocuk aslında kaçırılmış bir çocuktur. Çocuklar çocuk kaçırma hikâyelerinden tam da bu nedenle çok etkilenir, korkarlar. Çünkü çok iyi deneyimlemişlerdir bunu, rehin alınmanın anlamını çok iyi bilirler. Çoğu çocuğun anne, özellikle de baba sevgisi Stockholm Sendromu’ndan başka bir şey değildir, çocuk annesini döven, hatta öldüren babasıyla bile uzlaşmaya hazırdır, yalnız kalmaktansa. Çocukluk böyle bir şeydir.”

Çocuklar ve Canavarları (Mart 2012, Doğan Kitap) adlı romanımın

kahramanı Sarp Kaya bunları söyler kendisini sorguya çeken polise artık sohbet dönüşmüş ifadesinde. Sarp Kaya’nın, kahramanımın bu söylediklerine ben de katılırım. Sahiden de bu aile, çekirdek aile düzeni, bu evlilik denilen kurum ve devletin hüküm ve tanzim ettiği toplumsal hayat bir seçenek bırakır mı çocuklara, koyulmuş mudur bu korkular, baskılar, şiddet, istismar, empoze düzenekleri, formasyon mühendisliği, sömürü, şantaj, rüşvet, mahrumiyet ve çok çeşitli cezadan geçilmeyen çocukluk hayatının karşısına bir alternatif?

Düşünün, hangimiz bazı akşamlar gözyaşlarımızın ıslattığı yastığa başımızı koyduğumuzda, yorgan altında korkudan titrerken, belki o yorganın altında kulaklarımızı tıkamışken evden kaçmayı düşlemedik, planladık? Kaçımız teşebbüs etti, kaçımız yoldan döndük?

Ne korkutucu ama bir o kadar da ferahlatıcı bir ütopyadır o kaçıp gideceğin yer.

Ama sistem de böyle işlemiyor işte.

Devlet ileride işgücü ya da kan kaynağı olarak kullanılacak insanı, uyruğu en az masrafla üretme, üretirme yolunu bulmuştur çocuk sahipliğini yasalaştırarak.

Tekeşliliğin altını çocukla çizerek toplumu aile biçiminde atomize etmeyi, yurttaşlar arasında dayanışmayı azaltmayı, çocuk, çocuk sahipliği ve bunun yasal zemini üzerinden becerir devlet.

Ebeveyn zaten dünden hazırdır.

Roman kahramanı Sarp Kaya sonrasında sorgucusuna yazdığı mektupta şöyle der: “Sizler sorumluluktan kaçmak için çocuk sahibi oluyorsunuz. Ben bunu iyi bilirim. İçinizde bir yer, hayatınızda bir yer, kaçacak bir yer bırakmadığınızı anladığınızda, birbirinizi kötülüğünüzle, bıkınlığınızla, iktisadınızla doldurduğunuzu, birbirinizde gidecek, saklanacak bir yer bırakmadığınızı anladığınızda hemen çocuk yapma kararı alıyorsunuz. Çocuk dünyadaki en ferah hayat boşluğu olarak dünyaya geliyor. Çocuk dünyadaki en ferah hayat boşluğudur yani. Daha doğduğu gün kendinizden ve birbirinizden kaçıp bu boşluğa yerleşiyorsunuz. Çocuklar bu yüzden sizi bedeninde, karakterinde taşıyor. İçlerine girip içlerinden doğru kendi hayatlarınıza bakıyor, kaçarcasına uzaklaştığınız hayatlarınıza bu ferah yerden bakıp bir de kendinize paye çıkarıyorsunuz. Bu bence ikiyüzlülük. Çocuk yapmanızın tek nedeni yeni yaşama

alanlarına ihtiyacınız olmasıdır sizin. Hayat emperyalistlerisiniz sizler.”

Sarp Kaya’nın bu söylediklerine katılırım.

Ben zaten çocukların ebeveynleri, ebeveynlerinin evi ve devletin hüküm alanı dışında alternatifleri olmasını savunurum.

Radikal demokratlar bunu inşa etmeli, hazır etmelidir.

Tekil eğitim sistemi bir rejim güvencesi değil de, nedir? Ya da ağırlıklı olarak öyledir.

Bir yerlerde çocukların, dünyanın başka yerlerinde ya da, çocukların böyle alternatifleri olmuşsa size ne?

Gidebilecekleri bir yer. Başka değerler. Daha geniş bir aile, bir topluluk. Size ne ha?

Sarp Kaya, söylediklerini daha küçük yaşta çocuklar için söylüyor ama yine de ben bu söylediklerini hatırladım, daha güzel olduğuna inandıkları, duydukları bir yere giden çocuklar üzerinden devletçe sürdürülen bir psikolojik savaşı, bir karşı propaganda çalışmasını izlerken.

Hatırlanmalı, okunmalı Sarp Kaya’nın söyledikleri bu gözle de. Bir kez daha.

ANADOLU YAKASINDA GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN: TR 350004600029888000189926

Halkın Nabzi Gazetesi

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Spor Koordinatörü
Vahit KARAKAYA

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Marmara Park Faciasının Yıldönümü'nde Bilirkişi Raporu CHP Tarafından Protesto Edildi

Esenyurt'daki Marmara Park AVM inşaatında 11 işçinin kaldıkları çadırda yanarak ölmesine ilişkin davaya, ikinci bilirkişi raporu "İşçiler tali kusurlu" ifadesiyle damgasını vurmuştu. Alışveriş Merkezi önünde bir protesto gösterisi yapan CHP Esenyurt İlçe Örgütü "Bu, bilirkişi terörüdür" açıklamasında bulundu. Eyleme katılan CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Çetin Çapan

ise, "Ne Soma'da, ne de Esenyurt'da denetlemeden, ruhsattan sorumlu hiçbir siyasinin istifasına tanık olmadık. İhmali bulunan hiçbir işveren firmanın ceza aldığına tanık olmadık" diyerek tepkisini dile getirdi.

ÇAPAN: 11 İŞÇİ ÖLDÜ, ANLAYABİLİYOR MUSUNUZ?

CHP Esenyurt İlçe Örgütü Emek Bürosu tarafından organize edilen protesto gösterisi Marmara Park AVM

önünde gerçekleştirildi. 29 Mart'ın Belediye Başkan Adayı Çetin Çapan ve CHP Esenyurt Belediye Meclis Üyelerinin de katıldığı eylemde "İş kazası değil, bu bir cinayet", "Naylon çadırda ölmek kader mi", "Takdiri ticaretin fonu AKP iktidarının sonu" yazılı dövizler açıldı. Konuyla ilgili bir basın açıklaması yapan CHP'li Çetin Çapan, "Bilmeyenler için özetleyelim; 2012 yılında Esenyurt'ta bir AVM inşaatında, bir şantiye çadırında kalan, "11 işçi yanarak öldü. Plastik bir işçi çadırı... Belki de plastik olduğu için kolay yandı. Bir istatistik gibi yazıldığında, sadece rakamları gördüğünüzde trajediyi anlayabiliyor musunuz? 11 işçi yanarak öldü" dedi.

"ADALET YOKSA NASIL YAŞAYABİLİRİZ?"

Soma faciasına da dikkat çeken Çetin Çapan, sözlerini şöyle sonlandırdı; "Soma'da babasının mezarı başında ağlayan çocuğun fotoğrafını gördünüz mü? Esenyurt'ta ölen işçilerin çocukları da mahkeme salonunda ağlıyordu. Bilirkişi raporuna göre ölen işçiler de öldükleri için kusurluymuş. Ne Soma'da, ne de Esenyurt'da denetleme-

den, ruhsattan sorumlu hiçbir siyasinin istifasına tanık olmadık. İhmali bulunan hiçbir işveren firmanın ceza aldığına tanık olmadık. Soma'da, Esenyurt'ta, babasını kaybeden çocukların gözyaşlarına bakın, elinizi vicdanınıza koyun ve kendinize şu soruyu sorun: Adalet ve eşitlik yoksa nasıl yaşayabiliriz?"

CHP İLÇE ÖRGÜTÜ: YETKİLİLER CEZALANDIRILMALI

CHP Esenyurt İlçe Başkanı Ali Gökmen'in de basın açıklaması yaptığı eylemde CHP'nin iş kazası görünümündeki cinayetlerin peşini bırakmayacağı ifade edildi. Basın açıklamasında "Esenyurt CHP yönetimi olarak açık sorumlulukları ortada olan işverenler ve diğer yetkililerin sorumluluktan kurtarılması anlamına gelen her türlü değerlendirmenin karşısında olacağız, bunu kabul etmeyeceğiz. Böyle olmasın diye mücadelemize devam edeceğiz. Biliyoruz ki, sesimiz güçlendikçe, görülür - duyulur olacağız. Biliyoruz ki, suskunlaşmış vicdanları ancak sesimiz güçlendikçe harekete geçirebiliriz" ifadelerine yer verildi.

Beykoz'un Yeşil Okulları

Beykoz Belediyesi, ilçedeki öğrencileri atık türleri ve atık yönetimi konusunda bilinçlendirmek için 'Yeşil Okul' yarışması düzenledi. Yarışmada dereceye girenler, düzenlenen törenle ödüllendirildi.

Beykoz Belediyesi ilçede eğitim gören ilkokul öğrencileri için 'Yeşil Okul' adında bir proje yarışması düzenledi. Beykoz'daki 29 okulda uygulanan "Yeşil Okul" projesiyle öğrenciler yıl boyunca okullarında ambalaj atık, atık pil, elektronik atık ve kullanılmış yağ topladı. Toplanan malzemelerle öğrenciler, organik atıklardan doğaya faydalı kompost malzeme üretti. Öğrenciler tarafından toplanan atıklar ekonomiye kazandırılmak üzere geri dönüşüm merkezlerine gönderildi. 2013-2014 'Yeşil Okul Projesi' finalinde Mithat Efendi Kültür Merkezi'nde yarışmada dereceye giren okulların katılımıyla bir tören düzenlendi. Ödül

törenine, Beykoz Belediye Başkan Yardımcısı Salim Öztürk, Beykoz İlçe Milli Eğitim Müdürü Kazım Bozbay ve çok sayıda öğrenci katıldı.

Bu yıl 5'incisini düzenledikleri 'Yeşil Okul Projesi' için bir araya geldiklerini belirten Öztürk, "Her biri birbirinden değerli çocuklarımızla birlikte 5 yıl önce bir temizlik firmasıyla başlayan proje, her geçen yıl genişleyerek ve büyük başarılar sağlayarak günümüze gelmiştir" dedi.

Ziya Ünsel Ortaokulu, Görele İlkokulu ve Saadettin Gökçepınar'dan oluşan 3 okulun birincilik ödülünü paylaştığı projede, Başkan Yardımcısı Öztürk ve İlçe Milli Eğitim Müdürü Bozbay tarafından öğretmen ve öğrencilere ödülleri verildi. Yeşil Okul Projesi kapsamında birincilere bahçe satrancı, ikincilere müzik aletleri seti ve üçüncü olan yarışmacılara ise projeksiyon cihazı hediye edildi.

BEDROS DAĞLIYAN

Kavaklar ve Özgür Kelebekler

Beklerken

Çiçeğin büyümesini

Nasıl bekler bahar güneşi

Beklerim, sevgiyle yetişmenizi

Zamana inat;

Büyümenizi yavaşça

Kırkikindi yağmurları değil

Bin bir sebeple akan gözyaşlarım
yıkarak

Sevinç kokulu saçlarınızı

Okul yolundan dönüşünüzü

R'leri ya da K'ları söyleyemeyen

Neşeli peltek dilinizi beklerim

Sabırlı bir cınar gölgesiyim

Cümle kapısında evimizin

Bağrınızda izmarit gibi hatırla
sönerek

Beklerim;

Son demi hüznün

Yolculuğumun...

Bedros Dağlıyan

Nerden geldiği bilinmez kirli beyaz kelebek, evin parlak floresan ışığında dönüp durmuş, sonra da eski bir tanıdığa rastlamışçasına, ansızın gelip uzattığım elime konmuştu. Gayri ihtiyari çocukluktan gelen alışkanlıkla diğer parmağımı uzatıp ona geçmesini izlemiştim. “Sen nerden geliyorsun” diye hafifçe bağırınca, oğlum ve eşimde telaşla koşup gelmişlerdi. Onlara işaretle keleşini gösterdim. İncitmek istemiyor, ev sahibi gibi gelen misafiri rahat ettirmek istiyordum. Bir anda eşimle oğlumun şaşkın bakışları arasında sevinç göz yaşları dökmeye başladım

“Gayri ihtiyari çocukluktan gelen alışkanlıkla diğer parmağımı uzatıp ona geçmesini izlemiştim. “Sen nerden geliyorsun” diye hafifçe bağırınca, oğlum ve eşimde telaşla koşup gelmişlerdi.

Ansızın hiç ortada yokken çocukluğum geliverdi usuma. Sivas’ın kepenek caddesi, Bengiler mahallesinde nerdeyse şehir dışına yakın bahçeli şirin bir evde oturuyorduk. Evimizin bir tarafında çeşitli oyunlar oynadığımız boş bir arsa, diğer tarafındaysa yazın çımdığımız ırmak vardı. Asıl güzeli ise

karşımızda kocaman bir kavaklığın olmasıydı.

Baharın gelmesiyle nazlı nazlı salınan kocaman kavaklar bizlere güzel bir oyun alanı bırakırdı. Dallarının filizi yerlerinden düdükler yapar, kimileyinse, ok ve yay yaparken şen kahkahalar atardık. Yorulduğumuz zamanlar üzerinde bolca gezen tırtılları elimize alır, hatta onları yarıstırırdık. Sonra onların kozalarını ve ondan çıkan grimsi keleşleri fark ettik. Kalın gri kanatlı nerdeyse usluca keleşleri elimize alır incitmeye kıyamazdık. Kanatları o kadar narin olurdu ki, bi-

se her tarafında biten birkaç patates toplayıp, yaktığımız ateşin külünde pişirir, sonra ağzımızı şapırdatarak, kahkahalar arasında yerdik. Bir gün evimizin karşısında kalabalık bir gubun toplandığını fark ettim. Rençperler ellerinde testere ve halatlarla bekliyorlardı. Sevgili öğretmenim Uğur işçilerin başında durmuş, çeşitli talimatlarla onları yönlendiriyordu. Bir koşu gelen annem elimi sıkarak, üzülmememi, kavakların sahibi olan Uğur Öğretmenin onları kestireceğini söyledi. Hemen gidip öğretmenime sarılıp “kesmeyin öğretmenim” diye inledim. O da bana üzülmememi, çünkü hayvanlar gibi ağaçlarında insan gereksinimleri için yetiştirildiğini söyleyip beni teselli etmeye çalıştı. O kocaman ağaçlar kesilirken haftalarca ağlar gibi ses çıkarıp durdular. Bittiğinde ne o hışırtı, ne çocuk sesleri, ne de keleşler kalmıştı.

Yıllar sonra gittiğimde yerine kocaman sevimsiz iki beton yığını dikilmiş olduğunu anımsıyorum. Bu gün elime konan o keleşte o günkü acıyı hissetmişim. Sanki bana tüm bunları hatırlatmak üzere gelmiş, sonra da hoşça kal dercesine ışığın etrafında bir tur atıp gitmişti. Arkasından yaşlı gözlerle “sağ ol” diyebilmişim.

ÖNDER BÎROL BIYIK

Barış Hemen Şimdi...

Ne kadar çok ölümden söz ediyor, ne kadar acılı bir kalemle yazıyoruz yazılarımızı. Bunun bir tercih olmadığını herkes bilir, mecbur kalıyoruz. 1920’lerde cumhuriyet aklının ürettiği ‘Tek ulus’ anlayışına dayanan kimlik inkârının diyetini çok ağır ödedi bu ülkenin insanları. Kanla yoğrulmuş, dikiş tutmayan bir tarih bu. Acı yaşıyorlar, acı yazdırıyorlar bize...

Bunca yıkımların ardından ilk kez 2013 Newroz’unda Öcalan’ın çağrısı ile birlikte elimizi uzatsak barışa doku-nabileceğimiz duygusunu yaşamıştık oysa. Güzeldi. Fakat geçen bir buçuk yıllık sürede Kürt sorununun çözümü-ne ilişkin hiçbir somut adım atılmadığı gibi dilini daha da sertleştirdi hükümet. Ne Roboski’nin hesabını sordu, ne Kürtlerin kimlik talepleri-ne yanıt verdi ne de demokratikleş-me doğrultusunda adımlar attı. Hayır, bunların hiçbirini yapmadığı gibi batıda Gezi’den beri süre gelen demokratik muhalefete karşı alabildiğine kıyıcı davranırken, doğuda yeni bir savaşa

hazırlanır gibi her tepebaşına bir kakol dikmeye başladı. Yani Kürdistan’da bin beş yüzün üzerinde kalekol yapmanın var mı bir izahı! Kime karşı, ne için?

Belli ki, iktidar Kürt sorununun çözümünü silahların susmasından ibaret sayıyor. Çatışmasızlık sürecini, kalıcı barışa doğru geliştirmek yerine olabildiğince ondan nemalanmak anlaşılan daha evla iktidar için... Neden adım atılmadığını açıklamak da iktidarın kalemşorlarına düşüyor. Bu engin görüşlü muhterem zevat hükümetin -ve ille de başbakanın- barış sürecini başlatarak inanılmaz bir risk aldığını uzun uzun övdükten sonra sihirli tespiti yapıyor: Halk henüz hazır değil!

Hadi oradan, diyesi geliyor insanın. Başbakanın davul zurna ile ilan ettiği ama sonradan pek de yüz vermediği Akil insanların raporlarına göre halkın yüzde 70’i Kürt meselesinin barışçıl yollarla çözülebileceğine inanıyor. Bu halk barışa çoktan hazır ama bunu istemeyen sizsiniz. Çünkü

toplum mühendisliğinden vazgeçmek istemiyorsunuz. Barış için atacağınız demokratik adımlar, kafanızdaki milliyetçi muhafazakâr ümmet toplumu ile uyuşmuyor çünkü. Tahayyülleriniz gerçekte çatışmaya başladığı noktada devlet gücünü kuşanıp gerçeğin üzerine yürüyecek kadar da tarih bilgisinden yoksun bir gözü karalığınız var.

İktidarın -ve ille de başbakanın- basit gerçeği anlamasında yarar var sanırım; savaşa da, barışla da oyun olmaz. Kürt meselesi, cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ihtiyaç duyduğunuz milliyetçi oyları almak için üzerinde oynanamayacak kadar yakıcı bir meseledir. Lice’de kalekollara karşı yol kesme eylemi üç Kürt gencinin öldürülmesi bu gerilim siyasetinin bir sonucu... İktidar tıpkı Gezi’de olduğu gibi Lice’de de toplumun sivil itaatsizlik eylemleriyle dile getirdiği barışçıl taleplerini anlamak yerine şiddetle bastırma yolunu tercih etti.

Bana öyle geliyor ki, başbakanın bütün politikası ne pahasına olursa olsun iktidarda kalma üzerine kurgu-

lanmış. Eğer iktidarının selameti için gerilim ve çatışmaya ihtiyacı varsa onu deniyor, yarın barıştan başka bir yol kalmayacak, emin olun koş koş barışır da.

Bu toplumun demokratik beklentilerine yüz çevirip her şeyi kendine yontan bir politika ile ülke yönetilebilir mi?

Bu siyasetiniz milyonlarca Kürdü, evlatlarını sahiplenme güdüsüyle sokağa döküyor işte. Hadi çıkıp hepsini terörist ilan edin şimdi, 1990’ların savaş dilini yeniden ekranlara taşıyın, neyi çözmüş olursunuz?

Hala var olduğu iddia edilen çözüm süreci şeffaf hale getirilip yasal güvenceye kavuşturulmadıkça, Kürt sorununun çözümü için gereken demokratik adımlar atılmadıkça, yani barışı samimiyetle arzulamadıkça daha çok acı yaşarsınız biz. Yapmayın bunu... Yazık bu ülkeye...

Evet, barış hemen şimdi!

“İş Gücü Çağrıldı İnsanlar Geldi!” (1)

Aynı tarihsel dönemde, 1945-60 yılları arasında savaşta çöken ekonomisi yavaş yavaş ayakları üstüne oturtulan Avusturya'da diğer Avrupa ülkeleri gibi, 1964'te dışarıdan işgücü talep eder bir atılıma girdi. Avrupa'daki göç yollarına Viyana başta olmak üzere Avusturya kentleri de eklenmiş oldu.

Türkiye ile Avusturya arasındaki ilk işgücü anlaşması 23 Temmuz 1964'de yapıldı. İşçi gönderme organizasyonu-

den geçiriliyordu. Sağlık problemi olmayanlar, daha çok trenle olmak üzere Almanya, Hollanda, Fransa, İsviçre ve Avusturya'ya ulaştırıldı.

Bu büyük göç dalgası, bir süre sonra Anadolu'yla sınırlı kalmadı. İkinci Dünya savaşının yaralarını sarmaya çalışan Almanların, savaşta yitirdikleri işgücü açığını kapatmak için 1960'lar-da Türkiye'den de misafir işçi istemeleri ve onları bando mızıkılarla karşılamaları sanki bu büyük göçe yeni bir

nada'ya, yani dünyanın dört bir yanına onbinlerce insan kah yasal yollardan kah kaçak yoldan sessizce göçüverdiler.

Ne olarak geldiler?

Türkiye'den Avusturya'ya göç eden insanlar, hem geldikleri coğrafyadaki çok ulusluluğun, hem de farklı inanç ve kültürlerin taşıyıcısıydı.

İçlerinde Türkü, Kürdü, Lazı, Çer-

ya, Fransa gibi ülkeler kadar olmasa da Avusturya'da da bir yandan küçük bir Türkiye oluştu. Öbür yandan göç edilen ülkenin toplumuyla belli bir uyum kendini dayatıyordu. Irkçı ve şövenist eğilimlerin etkisinde bulunanlar, Akdeniz'i bir iç göl haline getirmiş imparatorluktan kaynaklanan kompleksler üreterek, uyuma negatif bir anlam yükledi. Şeriatçılar, olayı Hristiyan-Müslüman çatışması olarak gördüklerinden, daha kapalı bir devre içindeydiler.

Ulus özelliğini kaybetme ve geliştirme çabasındaki Kürtler, Türkiye'de yasak olan birçok şeyi geldikleri Avrupa ülkelerinde gerçekleştirmeye çalıştı. Türkiye'de o dönemler gizli ve muhalif inanç sahibi Aleviler ile politik muhalif sol ve sosyalistler, ilk üç kesime göre geldikleri topluma karışmaktan daha hevesliydi. Türkiye'den gelen değişik ideolojik, politik, dini etnik özelliklere sahip insanlar Avusturya'da kendilerine ait mekanlar oluşturmakta gecikmedi. Camiler, (evlerin altı cami ve hatta 14 Viyana'da bir genelevin altı bile cami olarak kullanılıyor) dernekler, kahveler, bakkallar, lokantalar, barlar ve çeşitli iş yerleri açtılar. Kendini misafir gibi hissetme ya da düşünme duygu ve düşünceleri kırılmıştı. Kendilerine ait mekanlar ve etkinliklerde olduğu gibi buradaki toplumsal sistemin ürünü mekanlara taşanlar da oldu. Kendilerine ait mekanlarla ortak mekanları dengelemeye çalışanlar da vardı.

İlk işçi göçünden 40 yıl sonra, bugün bakıldığında Türkiye'den Avusturya'ya yerleşmişlerin şeriatçısından Alevi'sine, sosyalistinden ırkçısına kadar hemen her kesim buradaki toplumsal ilişkileri farklı ölçülerde de olsa içselleştirmiş durumda. Kimi tarz ve alışkanlıklar, göçmenlerin hemen hemen her kesimince benimsendi.

-Devam Edecek-

nu bir devlet kurumu olan Türkiye İş ve İşçi Bulma Kurumu ile dönemin tek işçi sendikası olan Türk-İş üstlendi. Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Avusturya'ya da önemli bir işçi akını başlatıldı Türkiye'den. Türkiye İş ve İşçi Bulma Kurumu ile Türk-İş tarafından, Avrupa'ya gönderilecek işçiler tespit edildikten sonra sağlık muayenesin-

yön gösterici oldu. 1965'lerde yurtdışına bir akın başladı. Önceleri misafir işgücü gönderilmesi görünümündeki bu olay, giderek tam bir göç halini aldı. 1960-80 arası Avrupa'ya yoğun işgücü akını oldu. Almanya'ya Avusturya'ya, Fransa'ya, İskandinav ülkelerine işgücü halini almıştır. Daha sonra Arabistan, Libya, Avusturalya, Amerika, Ka-

kezi, Süryanisi, Abhazası, Gürcüsü, Ermenisi vardı. Irkçısı, şövenisti, şeriatçısı, demokrati, sosyalisti, devrimcisi, Alevi'si, Yezidi'si, Sünni'si, ateisti vardı.

Avusturya'da Türkiye'nin kendi çapında misyoneri gibi hareket edenleri, Türkiye'deki muhalif hareketlerin temsilcisi gibi davrananları vardı. Alman-

Bulgaristan Heyeti Maltepe’de Ağırlandı

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, Bulgaristan’ın Burgas ve Plovdiv kentlerinden gelen heyeti ağırladı. Belediyenin davetlisi olarak İstanbul’da bulunan heyet üyelerine yemek veren Kılıç, Maltepe’nin bu iki kentle kardeş şehir olacağını açıkladı.

Bulgaristan Burgas Belediye Başkanı Malko Tlihovo, Plovdiv Belediye Başkanı Angel Paparov, Bulgaristan Meclis Başkanı Decho Petrow, Bulgaristan Plovdiv Valisi Vencislav Kaymakanov’un aralarında bulunduğu heyetle oldukça sıcak bir atmosferde gerçekleşen yemekte, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç kısa bir konuşma yaptı. Bulgaristan’dan gelen heyeti Maltepe’de ağırlamaktan gurur duyduklarını kaydeden Kılıç, kardeş şehir olmak için çalışmalarına başladıklarını söyledi.

Yapılan davete teşekkür eden Plovdiv Valisi Vencislav Kaymakanov da, “Türkiye ve Bulgaristan ilişkiler bakımından iyi bir noktada yer almaktadır. Avrupa Birliği üyesi olmamızdan kaynaklı vergi muafiyetimizden, Türk yatırımcılarının yararlanmasını isteriz” dedi. Maltepe Belediye Başkan Yardımcısı Sinan Çetiz’in de katıldığı yemekte, eş güdüm içerisinde yapılacak çalışmalar değerlendirildi. Bulgar heyeti yemeğin sonunda, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç’a çeşitli hediyeler verdi.

Maltepe’de İşsizliğe “Altın” Çözüm

Maltepe’de, işsizlik en önemli sorunlardan biri olarak dikkat çekiyor. İlçenin yeni belediye başkanı Ali Kılıç, bu sorunun çözümü için kolları sıvadıklarını belirterek, “Göreve gelir gelmez yoğun bir iş başvurusu ile karşılaştık. İki ay gibi kısa bir süre içerisinde 10 klasör doldu” dedi.

Belediyenin istihdama yönelik en önemli projesi ilçeye yapılması planlanan kongre ve fuar merkezi. Kılıç, Bakkalköy Başbüyük mevkiine yapılması planlanan Uluslararası Kongre ve Fuar Merkezi’nin, Anadolu yakasının ilk projesi olacağını kaydederek, “Proje tamamlandığında ise en az 10 bin kişiye iş olanağı yaratılmış olacak” dedi.

Bunun dışında Maltepelilerin iş bulma olanaklarını kolaylaştırılacaklarını ifade eden Kılıç, şunları söyledi: “İstihdam Ofisi ile Maltepe’de işsizlik azalacak. Kadınlara yönelik istihdam uygulamaları ile de kadınların iş hayatına katılımı kolaylaşacak, kadın girişimciler desteklenecek. Evlerinde ya da atölyelerde ürettiklerini, kendileri için kurulacak pazarlarda satabilecek ve ev ekonomisine katkıda bulunacaklar.”

İlçenin yoksulluk envanterini çıkarttıklarını ve her ailede en az bir kişinin sigortalı olmasını amaçladıklarını anlatan Kılıç, “Hiçbir sosyal güvencesi ve geliri olmayan ailelerimize, temel ihtiyaçlarını karşılaması için her ay belirlenen miktarda para yükleyeceğimiz Altın Destek Kart vereceğiz. Altın Destek Kartımızı da kadınlarımızın kullanımına vereceğiz. Bu kartla ihtiyaç sahipleri, hak ettikleri yardımı insan onuruna yaraşır biçimde alacak. Maltepe sınırları içerisinde geçerli olacak Altın Destek Kart sayesinde, yoksulluk kalkacak, vatandaşlarımız yatağa aç girmeyecek, esnaf da kalkınacak” diye konuştu.

Edebiyat ajanlığından PR hizmetlerine
her türlü tanıtım faaliyetlerinizde çözüm

üretici bir dost ajans: **Bavul
Ajans.**

“Bavuldan kamuoyuna.”

**Zeyrek Mahallesi, Serdab Sokak, No:32/B,
34083, Fatih-İstanbul, Türkiye**

TEL: 0212 621 53 10 | info@bavulajans.com

Ataşehir’de Futbol Turnuvası

Ataşehir ilçesinde düzenlenen öğretmenler arası futbol turnuvasında Mustafa Zeki Demir Ortaokulu namağlup şampiyon oldu. Yaklaşık bir ay önce başlayan turnuvaya okullarında görev yapan öğretmenlerden kurulu takımlar katıldı. Ataşehir’deki 19 okulun futbol takımlarıyla katıldığı turnuva, Ataşehir Kaymakamlığı, Ataşehir Belediyesi, Ataşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ve Ataşehir Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü ortaklığında gerçekleştirildi. M. Zeki Demir Ortaokulu grup maçlarının tamamını kazanıp grup lideri olarak çeyrek finale çıkma-ya hak kazandı.

Çeyrek finalde Kadriye Faik Koparan Ortaokulu’nu 3-2 ve yarı finalde de Rotary Ataşehir Çok Programlı Lisesi’ni 6-3 lük skorlarla mağlup eden M. Zeki Demir Ortaokulu turnuvanın finalinde Ataşehir Dilek Sabancı Ticaret Meslek Lisesi ile karşılaştı.

Büyük çekişmeye sahne olan final maçı 28 Mayıs 2014 Çarşamba günü saat 19:00 da Mehmet Rauf Lisesi Halı Saha tesislerinde oynandı. Karşılaşmadan 7-4 galip ayrılan M.Zeki Demir Ortaokulu turnuvayı şampiyon olarak tamamladı. M. Zeki Demir Ortaokulu ayrıca turnuvanın en çok galip gelen, en az gol yiyen takımı olma gibi çeşitli unvanların da sahibi oldu.

Çapan’ın “Umut Çocukları”

Umut Çocukları Derneği’nin düzenlediği Yeniden Doğuş programına katılan CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Çetin Çapan, Esenyurt’ta başlattıkları uyuşturucuyla mücadele çalışmasının bütün İstanbul’a yayılması için çaba sarf ettiklerini, Umut Çocukları’na da destekten geri durmayacaklarını söyledi.

Uzun süredir uyuşturucu ile mücadele eden ve uyuşturucu baronlarının karşısında duran Çapan ailesi, madde bağımlısı gençlere yardım etmeye devam ediyor. Umut Çocukları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Ferhat Şahin önderliğindeki yenileme çalışmaları

sonlandı, madde bağımlılığından kurtulan gençler sosyal aktivite ve sorumluluk projeleri ile tanıştı. Sokaklarda yaşamak zorunda bırakılan, suça bulaşmış ve bunun sonucunda uyuşturucu madde kullanmaya başlayan, yardıma muhtaç çocuk, ergen ve genç bireylere el uzatan dernek bu kapsamda başarılı adımlar attı.

ÇAPAN; “BARONLAR BİZİ TEHDİT ETTİ”

Planet İstanbul’un katkıları ile gerçekleştirilen programda madde bağımlılığından kurtulan bireylerin, dernek atölyelerinde yaptıkları el işi ürünleri sergisi de büyük beğeni top-

ladı. Katılımcılar arasında yer alan CHP’li Çetin Çapan, dernek yönetimini kutladı. İleriki dönemde derneğe kendilerinin de katkı sunacağını ileten Çapan, bilindiği üzere geçen yerel seçimlerde CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı olmuştu. Esenyurt’ta madde bağımlılığı ve uyuşturucu madde kullanımı ile mücadele konusunda büyük uğraş veren ve suça bulaşmış Esenyurt’u bataklıktan kurtarmak için çalışmalar yapan Çetin Çapan, bölgede ki uyuşturucu baronlarının tehditleri ile karşılaştıklarını söyledi. “Sonucu ne olursa olsun madde bağımlısı kardeşlerimize yardım etmeye devam edeceğiz” diyen Çetin Çapan, bütün gücü ile Umut Çocukları Derneği’nin yanında olacağını söyledi.

ESENYURT’TAN BAKIRKÖY’E UZANAN YARDIM ELİ

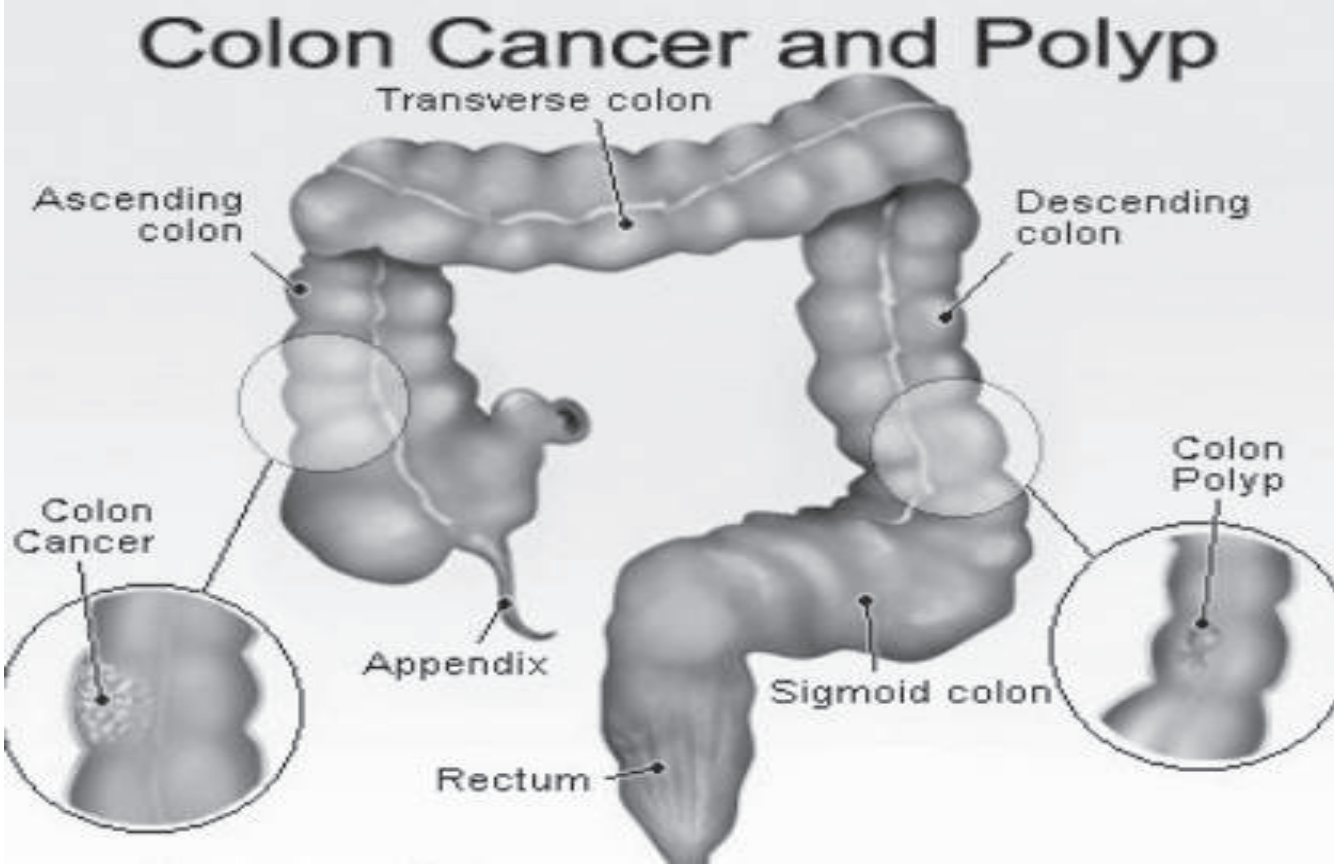
Yenilenen Umut Çocukları Derneği İlkadım İstasyonu Bakırköy’de yer alıyor. 80 yataklı yeni bir yatakhane ve yemekhanesi bulunan dernekte çeşitli atölyeler ile gençler yetenek kazanıyor, ilerleyen zamanlarda da bu yeteneklerini sergiliyorlar. Yeşil bir alanda doğa ile içiçe yer alan İlkadım İstasyonuna duyarlı tüm vatandaşlardan yardım beklenirken, kurulduğu günden beri 10.000 üzeri kişiye fayda sağlayan dernek, yarınlara yardımsever insanlar sayesinde umutla bakıyor. Bu kapsamda Umut Çocukları Derneği’ni ziyaret eden CHP’li Çapan da maddi ve manevi anlamda hiçbir destekten kaçınmayacaklarını ifade ederek Esenyurt’tan Bakırköy’e yardım elini uzatmış oldu.

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Divan Başkanı
DR. SAMET MENGÜÇ

Kolon (Kalın Barsak) Kanseri ve Kolonoskopi

Kolon kanserleri bütün dünyada hızla artan ve kanserden ölüm sebepleri arasında erkeklerde üçüncü, kadınlarda ikinci sırada yer almaktadır. Yani dünyada her yıl ortalama 650 .000 -700.000 kişi kolon-rektum (kalın barsak) kanserlerinden ölmektedir. İnsan hayatını bu denli tehdit eden bir hastalığı önlemenin yolu yok mu?

Bugün ki bilimsel verilerimiz kolon kanserlerinin %95 oranında barsak mukozasından (içtabakasından) kaynaklanan, parmakı çıkıntılar

şeklinde olan poliplerden oluştuğunu göstermektedir. Yine ortalama bir polip'in kansere dönüşme süresi yaklaşık 8-10 yıldır. Kolon kanserlerinin son yıllarda beslenme şekilleri, kimyasallarla karşılaşma sıklığının artması (endüstriyel yaşam, radyasyon ve nükleer enerji teknolojileri) nedenleriyle genç yaşta görülmesinin artmasıyla birlikte ortalama görülme yaşları 50 yaş üzeri olup 60'lı yaşlarda pik yapar ve yaş arttıkça görülme ihtimali artmakta olan kanserlerdir. ABD ve Avrupa ülkelerinde Kolon kanser riskini en aza in-

dirmek için 50 yaş üzeri tüm hastalara kolonoskopi önerilmekte ve yapılmaktadır. Herhangi bir patoloji saptanmayan hastalara 5 yılda bir kolonoskopi önerilmekte veya yapılmaktadır. Kolon polipleri yıllarca hiçbir belirti vermezler, dolayısıyla henüz belirti vermeyen bir dönemde polipler saptanıp kolonoskopik polipektomi dediğimiz yöntemle alınırsa kolon kanser riski sıfıra yakın hale getirilmiş olur.

KOLONOSKOPİ NEDİR?

Kelime anlamı kolon dediğimiz anüsten itibaren 150-160 cm uzunluğundaki kalın barsağın gözlenmesi işlemidir. Bunun için öncesinden barsak temizliği yaptırılır ve bir kamera ile kalın barsağın incelenerek Video-kolonoskopi dediğimiz bir ekran aracılığıyla 10-15 kat büyütülerek incelenmesi ve görüntülerin kayıt altına alınması işlemidir. Kolonoskopi işlemi hasta uyanık iken yapılabildiği gibi daha konforlu ve hastanın hiçbir rahatsızlık hissetmemesi için bazı sakinleştirici ve sedasyon (anestezi değil) ilaçları ile rahatlıkla yapılabilmektedir, işlem süresi 10-30 dakikadır. Kolonoskopi sırasında kalın barsak hastalıklarının(enfek-

siyon hastalıkları, ülserler, kolit, kanama, divertikül vs) teşhisi yapılabildiği gibi, polip gibi prekanseröz lezyonlar alınabilmekte, biyopsilerle erken kanser teşhisi konulabilmektedir.

KİMLER KOLONOSKOPİ YAPTIRMALIDIR?

50 yaş üzeri her insan bir kez kolonoskopi yaptırmalıdır. Hiçbir patoloji yoksa 5 yılda bir tekrarlanmalıdır.

Makattan kanaması olan yada gaitada gizli kanaması olan özellikle 40 yaş üstü kişiler,

Ailesinde 2 veya daha fazla kolon kanseri hikayesi olanlar,

Ailesinde kolon kanseri hikayesi olan 40 yaş üstü bireyler,

Dışkılama alışkanlığında değişiklik olan kişiler(zaman zaman kabızlık yada ishal), dışkıda incelme olanlar,

Ailesinde Familial polip hikayesi olanlar. (Genetik olarak geçen ve kalın barsaklarında çok sayıda poliplerle seyreden ve ileride %100 kansere dönüşen bir hastalıktır)

KOLON KANSERLERİNDEN KORUNMANIN DİĞER YOLLARI

1-Günlük egzersiz ve spor yapmak; Diğer kanserler gibi kolon kanserlerini de önleyici etkindir.

2-Yağ ve yağlı yiyeceklerden uzak durmak kolon kanser riskini azaltmaktadır.

3-Sigara ve alkol tüketimi kolon kanser riskini arttırmaktadır.

4-Lifli ve posalı gıda tüketimi kolon kanser riskini azaltmaktadır.

5-Obesite ve sedanter yaşam kolon kanser riskini arttırmaktadır.

Kanser hastalarının çektiği acı ve ızdıraplı yaşam süreleri ve yakınlarının bozulan yaşam şekilleri göz önünde bulundurulduğunda, Kolon Kanseri bir toplumsal sağlık sorunu olarak ele alınmalı birey ve devletler üzerine düşen görev ve sorumluluklarını her zaman hatırlamalı ve yerine getirmelidir.

Kolon kanserleri en az %90-95 önlenebilen hastalıklar grubuna giren kanserler olarak bilinmelidir.

Algı Yönetimi ve iki insan

İSHAK KARAKAŞ

Bu algı yönetimi filan değil düpedüz insanların zekasına hakaret. Ulusalçı ve reytingci medya ve ona yol veren, onu yönlendiren iktidar iki hafta boyunca Lice'de ve Meskan'daki halk direnişini yine terör teranesiyle tersinden yazdı, gösterdi, okuttu, izletti insanlara.

Ve işine geldiği için bu direnişin anlamını çarpıtanlar kadar maalesef

buna inananlar da oldu. Sonra da bu çarpıtma ve savaş propagandasının açtığı zeminde insanlarımız saldırıya uğradı ve iki insan katledildi Lice'de. Bir katliam hükümet ile asker koordinasyonu ile planlandı, medyanın kamuoyunu hazırlaması beklendi ve tetik çekildi.

Neydi anaakım medyanın söylediği? Tekrarlamak gereksiz gerçi, bil-

diğiniz 'terör edebiyatı', bir de bunun yeni versiyonu, "barış sürecine sabotaj."

Alâkasız bu söylenenler Lice'de olanlarla. Tam tersine Kürdistan'da devlet teröründen en fazla çekmiş, en ağır bedeli ödemiş Liceliler, bu terörün araçlarının yeniden inşasına karşı çıktıkları kadar barış sürecini de güvence altına almak için oradaydılar.

Liceliler bu karakol ve kalekollar orada olduğu sürece barışın tehdit altında olacağını biliyorlar. Eğer yanınızda silah taşıyorsanız, bir gün bir durumda onu çekersiniz ki, TSK bu konuda az buz sabıkalı değil.

Rojava sınırında iki hafta üst üste katledilen kadınları hatırlayınız. Şu soruyu sormaz mı insan? Madem barışa yürünüyor, öyleyse niye bu karakol ve kalekollar?

Bu durumda eğer ortada barış sürecini sabote eden birileri varsa, bu halk değil, o karakol inşaatlarını orada sürdürenler, bunun talimatını veren hükümettir. Bu güvenlikçi konseptin sahipleri.

Sonra Liceliler bu karakol, kalekolların işlevini geçmişten de çok iyi biliyorlar.

Geçmişin bu acı olaylarını hatırlarken, bir yandan da geleceklerini planlıyorlar ama.

Ve o gelecekte topraklarını artık çocuklarının karakollardan ateşlenen top mermileri ile, kurşunlar ile vurulmayacağı bir barış bahçesi olarak tasarlıyorlar.

Liceliler, Kürt halkı, Kürdistanlılar sadece bu karakol ve kalekollara değil, askeri amaçlı baraj inşaatlarına da direniyorlar. Doğalarını korumak istiyorlar. Tahrip edilmesine izin vermiyorlar. Diktikleri ağaçların altında dinlenmek, çocuklarına salıncak kurmak istiyorlar.

Yani nereden bakarsanız bakın, Kürtler hayatı ve barışı savunuyorlar Lice'de, Meskan'da. Barışı ve hayatı.

Ama yine savaş makinelerin hedefi onlar oluyor, yine onlar ölüyor. Ne acı.

Lice'nin kahraman evlatları Ramazan Baran ve Hacı Baki Akdemir'in anıları önünde saygıyla eğiliyorum.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar saat 22.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçename'**

onbeş günde bir
Pazar günleri saat 16.00'da
MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçename'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

İshak Karakaş

Esra Mungan

Esra Hanım, bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim öncelikle. Lice'den geliyorsunuz. Sıcacı sığacına Lice'yi ve barış sürecini konuşmak istiyorum sizinle. Ama önce şöyle başlayalım: Barış İçin Kadın Girişimi'ni anlatır mısınız okurlarımıza?

Tabii ki. Barış İçin Kadın Girişimi'nin tabii öncüleri oldu, 2009'dan sonra kadınlar o isim altında tekrar toplandı, çok farklı, oldukça farklı siyasi, etnik, cinsel yönelim kimlikli ve aktivist kimlikli kadınların bir araya geldiği çok heterojen bir oluşum. Benim dahil oluşum geçen sene barış süreci başladıktan sonra, Barış İçin Kadın Girişimi'nin yaptığı bir çalıştayla oldu.

2013 yani?

Evet, 2013 Şubatı'nda. Onun ön hazırlıklarını yapmışlardı, ondan sonra geniş bir çağrı gitti birçok işte akademiden, akademi dışı, aktivist, gazeteci, siyasetçi, türlü, çeşitli kadınlara bir çağrı gitti ve biz o çalışmaya katıldık.

Katılımım o şekilde oldu ve bu çalıştayda barış sürecini nasıl toplumsallaştırabiliriz, biz aslında, asıl dert, orada ifade edilen mesele, “kadınlar olarak biz bu barış sürecine dahil olmak istiyoruz, çünkü tarafız ve o masalarda da yer almak istiyoruz”, bunun akabinde de işte bir konferans yapıldı, ondan sonra da çalışmalarımıza başladık.

Kaç kişilik bir grup bu yaklaşık olarak?

Şimdi, Barış İçin Kadın Girişimi çeşitli illerde de örgütlü, bütün grubun...

İstanbul ayağı diyelim?

İstanbul ayağı böyle 400 küsur, 500'e yakın kadın.

Ağırlık akademisyenlerde, entelektüellerde mi?

İşte akademisyeni var, serbest çalışan, sivil toplum örgütlerinde, inisiyatiflerde çalışan, sadece aktivist olan, feministler, Ka-Der'den gelenler, Kagi-Der'den gelenler falan yani, işte avukatı, siyasetçisi, işte icabında bu

toplantılarımıza Şafak Pavey de gelebiliyor, işte Binnaz Toprak da gelebiliyor, BDP'liler de geliyor.

CHP'li vekillerin katkısı oluyor mu? Çünkü CHP'nin bu konudaki tavrı belli. Barış için bir argümanları yok onların.

Bu tabii biraz, biz şöyle düşünüyoruz, yani bu siyasi parti aidiyeti ayrı, biz bütün bu toplantılarımızda bütün bu ayrı yerlerden gelen kadınlarla hani biz kadınlar olarak ne yapabiliriz, hani bu erkek egemen sistemle empoze edilen kopuklukları biz kadınlar olarak nasıl köprüyle aşabiliriz. O yüzden biz çok rahatlıkla bir Melda Onur'la konuşabiliyoruz, işte bir Binnaz Toprak'la konuşabiliyoruz, bir Şafak Pavey'le konuşabiliyoruz, bir Gülseren Onanç'la konuşabiliyoruz. Tabii ki BDP'den, Kürt Hareketi'nden kadınlarla çok daha yakın bir ilişki var. Aslında onu belirtmemde yarar var.

Neden BDP'den, Kürt Hareketi'nden kadınlara daha yakın görüyorsunuz?

nuz kendinizi?

Şöyle, Barış İçin Kadın Girişimi'nin 2009'da şöyle bir saikle çıktığını öğreniyorum, Kürdistan coğrafyasında olup bitenlerde Fırat'ın Batısı'ndaki kadınların destek verme ve orada olup bitenleri görünür kılma amacıyla ilk oluşturulan bir şey, dolayısıyla Kürdistan bölgesinde Demokratik Özgür Kadın Hareketi ile birlikte oluşturulan bir şey. Böyle ortak oluşturulan bir şey. Fırat'ın Doğusu ile Batısı böyle bir araya geliyor. Yani Batısı'nda işte bütün bu farklı farklı, feminist gruplar, şunlar bunlar ve Demokratik Özgür Kadın Hareketi birbirini tanıya tanıya, meseleleri kavraya kavraya, kadın açısından yani, kadın perspektifinden meseleleri anlaya anlaya ilerleyen ve bu davayı Batı'da da görünür kılmaya çalışan bir oluşum olarak başlıyor ve hatta 2013'te biz bu, Boğaziçi'nde yapmıştık konferansı ve cümlesi şuydu: Biz bu barış sürecine dahil olmak istiyoruz, müdahil olmak istiyoruz ve Birleşmiş

“Kadınlar Etraflarındaki Çatışmalara Daha Duyarlı”

Esra Mungan, bir akademisyen. Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji bölümünde yardımcı doçent. Çok sevilen bir hoca. Ama Mungan aynı zamanda bir aktivist. Fırat’ın Doğusu’nda yaşananları Fırat’ın Batısı’nda anlatmayı hedefleyen bir inisiyatifin, Barış İçin Kadın Girişimi’nin bir üyesi.

Esra Mungan ve arkadaşları geçen haftasonu karakol ve kalekol inşaatlarına karşı yapılan protesto eylemleri sırasında iki insanın, Ramazan Baran ve Hacı Baki Akdemir’in öldürüldüğü Lice’deydi. İstanbul’a döndüğünde Mungan ile buluşup sıcağı sıcağına Lice, Barış İçin Kadın Girişimi ve barış sürecinin gidişatına dair sorular sordum:

Milletler’in verdiği bir karara, dayanarak biz bunu güçlendirdik, çeşitli barış süreçlerinden örnekler vererek ve bu konferansta biz ardından çeşitli yerlerde temas kurduk ve raporu çıkttı, biz Aralık’taki, yani barış sürecinin üzerinden yaklaşık bir yıl geçtikten sonra Demokratik Özgür Kadın Hareketi’nin de katılımıyla tekrar bir araya geldiğimizde, şöyle bir şey söylediler, yani “artık Barış İçin Kadın Girişimi Demokratik Özgür Kadın Hareketi’yle ve Kürdistan’daki kadınlarla, yani, oraya bir destek vermekten çok artık Fırat’ın Batısı’na daha doğrudan meseleyi anlatmak ve bu barış sürecinde bütün kadınların birlikte talepkâr olması gerektiğini anlatması gerekir”, bunu bize anlattılar.

Yani Fırat’ın Doğusu ile Batısı bir arada olursa daha kolay barış inşa edilir diyorsunuz, hele bunu bir de kadınlar yaparsa.

Evet. Şöyle Birleşmiş Milletler sözleşmesi içinde söylendi. Şimdi 2120

no’lu kararla bunu, 2013’te yeni bir karar daha çıkardı Birleşmiş Milletler, bütün barış süreçlerinde kadınlar eşit olarak tamamıyla dahil olması gerekir, burada Kürt Hareketi’nde temaslarımızda şunu gördük, bizim içimizdeki yapılanmalarda kadınlar siyasi bütün, KCK’nin de bütün yapılarında eşit olarak, yüzde elli olarak, dolayısıyla biz zaten bunu yapan insanlarız, onun için bu Birleşmiş Milletler’in kadının eşit temsili meselesi gibi bir derdimiz yok ama Fırat’ın Batısı’nda bu dert var ve Fırat’ın Batısı’nda kadınlar bunun daha farkında değil, yani bu tarz bir taleple gelebileceklerinin farkında değil, yani eşbaşkanlığı bile yeni öğrendi Türkiye’nin geri kalan kısmı. “Ve siz o kadınlarla temas kurarak bizim kendi meselemizde kadınlar olarak gösterdiğimiz talepkârlığı siz orada üretmeye çalışın, yaratmaya çalışın”, onu söylediler. Bizim artık desteğe ihtiyacımız yok, biz yapacağımızı zaten başardık”, yani “siz artık onu orada başarin.”

“Fırat’ın Batısı’ndaki kadınlara anlatın” yani.

Evet.

Peki, 15 Haziran’da bir kez daha bir araya geliyorsunuz, Sivil Toplum Örgütleri’ne çağrıda bulundunuz. Bu toplantı neyi hedefliyor?

Şimdi bu toplantıyı 28 Haziran’da yapacağız.

Ertelendi mi?

Evet. 28 Haziran’da yapacağız bu konferansı, yine aynı bileşenlerle, çeşitli illerden kadınlar geliyor, gelecek, ilk konferans dediğimiz gibi “burada bir barış süreci vardır, bu önemlidir ama biz kadınlar olarak buna dahil olmak istiyoruz ve bunun için elimizden geleni, yani her türlü mücadeleyi vereceğiz” konferansıydı, şimdi bu Haziran’da yapacağımız konferans bütün bu bir yıl içinde ne yaptık, biz bunu bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurmuştuk, raporumuzu da kamuoyuna duyurmuştuk, hem yaptıklarımızı hatırlatmak hem de bu noktadan sonra

bu tıkanmışlık içinde biz kadınlar olarak bu süreci olması gerektiği hale nasıl getirebiliriz, bir beyin fırtınası yapacağız, işte dediğim gibi farklı illerden kadınlarla bir araya geliyor olacağız, yine Demokratik Özgür Kadın Hareketi de burada olacak. Hem Fırat’ın Batısı hem Doğusu’ndan, herhalde yine ikiyüz-üçyüz kadın biraraya geleceğiz, o konferansta da üçyüz kadındık ve bir yol haritası çıkaracağız, yani kimlerle temasları kuracağız, siyasi partilerle mi, nasıl olacak, toplumla nasıl olacak, yani barışın toplumsallaşması için hangi kanalları kullanabiliriz, bütün bunları değerlendireceğiz, biz tabii bütün bunların ön çalışmalarını yaptık ama biz farklı şekilleri almak, farklı önerileri almak, ondan sonra hep birlikte mutabakat içinde şimdi 2014’ten sonra ne yapılabilir, ona bakmak istiyoruz ve kendimizi biraz daha görünür nasıl kılabiliriz, ona bakmak istiyoruz.

Anladığımı kadarıyla Demokratik Özgür Kadın Hareketi sizin için bir

dinamo görevi görüyor, itici bir güçtür, değil mi?

Tabii, tabii, bir kere bizim bölgenin nabzını doğru bir şekilde anlamamızı sağlayan en büyük faktörlerden biri. Şimdi Lice'ye gitmemiz, gidebilmemiz tamamen DÖKH sayesinde. Demokratik Özgür Kadın Hareketi sayesinde yani. Diyarbakır'a geldik, ondan sonra Lice'ye gitmemiz onların yardımıyla oldu, temasları yapabilmemiz.

Anladım, biraz da Lice'yi konuştunuz. Sizi takip ettik, haftasonu Lice'de olduğunuzu biliyoruz, sizin Lice izlenimleriniz nedir?

Evet, evet, bu benim Lice'ye ilk gidişim, ancak bizim Lice 2013 raporunda da bayağı yer alan kısım, bütün bu deneyimlerimiz birbirimizle paylaştığımız zaman bizi en fazla çarpan deneyimlerin başında gelir Lice. Kalekollarla ilgili mesele, gerilla geri çekildiğinde orada kadın perspektifinden hissedilen güvensizlik, kalekollar tepelerde inşa ediliyor, dolayısıyla kadınlar bahçelerine çıktıkları zaman, hayvanlarını otlatmaya çıktıklarında hissettikleri o inanılmaz gözetimleme rahatsızlığı, bütün bu sözleri biz Lice'den topladık

ve oradaki kadınların inanılmaz direyeti, inanılmaz dayanma ve mücadele gücünü raporumuza çok güçlü biçimde yansıttık, hepimizi çok etkilemişti, ben Lice'yi ilk defa gördüm, bizden birçok kadın Eylül'de gitmişti, Eylül 2013'te gitmişti Lice'ye ve rapora işte o deneyimleri dahil etmiştik, ben ilk defa gördüm ve çok etkilendim. Yani bu rapordan dolayı bu birbirimizle konuştuklarımızdan zaten belirli bir şey bekliyordum ama bir de kendim görünce çok etkilendim. Gerçekten karışımızda çok güçlü kadınlar vardı, yani biz, biz burada bu ölümlerden korkunç sarsılıyoruz, gittiğimizde o acıyı yaşayan ama bu acıdan bir şekilde, nasıl diyeyim, paralize olmayan kadınlar gördük, tersine daha güçlenmiş, daha da ne yapmak istediğini bilen kadınlar gördük. Çünkü gittiğimizde o kadınlar yine orada nöbet tutuyordu ve gece de kalacaklardı, ne olursa olsun kalacaklardı, yani ölümler yaşanıyor, böyle bir inanılmaz korkusuzluk gördük.

Mutlaka bir çocukları, bir kardeşleri dağda olduğu için tedirginlik de yaşıyor olabilirler.

Tabii. Tabii.

Peki, hükümet burada çok büyük bir manipülasyona girdi. Yani diyorlar ki orada esrar tarlaları, işte kaçakçıların eyleme destek verdiği, kaçakçıların yol kestiğini söylüyorlar. Ne kadar doğru bu? Gazetelere baktığımda, yandaş medya özellikle, hep bunları ön plana çıkarmış. Var mı öyle bir şey?

Biz çatışmanın yaşandığı yere iki yere gittik. Ki biz hani, dolaşırken esrar tarlası var mı, diye bakmadık, çünkü bize anlamlı gelen bir şey değil ama sıradan böyle Türkiye'de işte az buçuk okumuş ve olup bitenleri takip eden bir insan olarak o söylem zaten baştan beri, kişisel görüşümü ifade ediyorum burada, çok tuhaf gelmişti, çünkü geçen sene kalekollara karşı yine yürüyüşler olmuştu, zaten orada Medeni Yıldırım öldürülmüştü, yine bu tarlalardan bahsetmişlerdi, sonra görülen fotoğraflarda görüyoruz ki bu kalekollar tarlaların çok yakınında. Eh, şimdi bu kadar yakında olduğu zaman insanın aklına başka şeyler geliyor, çünkü her şeyi gözetleyen devletin bu tarlaları görmemesi mümkün değil. Şimdi burada tam olarak ne oluyor, onu muhtemelen onun muhasebesini devlet kendisi yapması lazım.

Devlet yapıyor, ben o yörenin insanıyım, çok iyi biliyorum ki orada karakollardaki komutanların izniyle esrar ekiliyor, amaç oradaki insanları uyuşturup da dağa gitmelerini engellemek. Yani insanları esrara alıştırıp da dağa gitmelerini engellemek. İnsanların dağa gitmeleri onları çok korkutuyor. Onun için de birçok şeyler yapıyorlar ama onu biliyoruz ki hiç bir gerilla gücü buna izin vermez.

Zaten burada kastettiğim burada hani, hiçbirimiz Susurluk'u unutmadık, Susurluk'ta o Mercedes'ten çıkanları unutmadık, kastettiğim o zaten, yani herhangi bir siyasi davası olan bir oluşum, silahlı, silahsız zaten uyuşturucuya olumsuz bakıyor. Yani bunu her az buçuk şey okuyan insan bilir. Burada dönen şeyler çok farklıdır yani.

Biraz da süreci konuşalım, süreç sizce şu anda nasıl bir aşamada, AKP kendisinden beklenen adımları atar mı?

Yani süreçte tabii, hepimizin gözlemlediği ve tahminen Fırat'ın Batı'sında da insanların fark ettiği sürecin yerine getirilmesi gerekenleri yerine getiren tarafın Kürt tarafı olduğu, PKK olduğunu ama devletin bir şey yapmadığı, dolayısıyla bütün bu şu an işte böyle uyuşturucu, şu bu falan gibi şeylerin servis edilmesi de bir şekilde devletin şu ana kadar hiçbir şey yapmamış

olması ya da kalekollara karşı mücadeleyi, böyle, şöyle laflar geliyor işte, mesele tam da cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşırken nereden çıktı bu, işte zamanlaması çok düşündürücü, manidar gibi laflar ediliyor, halbuki aynı yürüyüşler bir yıldır yapılıyor Lice'de. Yani insanlar bir yıldır yürüyüş yapıyor, bağırıyor, çağırıyor, "bu kalekolları istemiyoruz", bu çok doğru bir talep, ben de orada olsam bir yandan bir süreç yürüyor, PKK, yani bir ateşkes var, silahlar susmuş durumda ve üstelik çekilme de başlamıştı, eh, o durumda devlet bırakın mevcudiyeti korumasını, buna bir de ilaveten kalekollar inşa etmesi bölge halkı açısından bütün sürecin inandırıcılığını soru işareti haline getiriyor. Yürüyüşler yapıldı ama bunlar görünür olmuyordu. Ne zaman görünür oldu? Şu an görünür oldu ve iki insan öldü.

Bir de bu sadece Lice'de değildir. Meskan da vardır, Kürdistan'da her yerde vardır. Ama Lice ön plana çıkıyor. Diyarbakır'ın siyasi yapısından mı kaynaklanıyor veyahut da Diyarbakır'a bir çamur atalım izi kalsın, diye mi? Uyuşturucu falan, Lice de yince insanların hafızasında o kalmış. Ama bilmiyorlar ki Kürdistan'ın tüm coğrafyasında bu eylemler vardır, karakollara, barajlara, insan-sızlaştırmaya karşı bazı direnişler. Operasyonlara karşı. Ne olacak peki? AKP hep böyle takiiye yaparak, aldatarak, bekleterek barışı getireceğini mi sanıyor?

Biz böyle çok tepede dönenlerle, siyasetçilerle, onlarla çok uğraşmak istemiyoruz. Bir yandan tabii ki çok sıkı bir şekilde takip ediyoruz ama biz bu meseleyi sadece bütün işte Kürdistan halkının ve birkaç sosyalist ya da vicdanlı, işte Fırat'ın Batı'sında, numunelik birkaç kişinin etrafında dönmemesini istiyoruz. Şimdi bizim bütün derdimiz bu, işte Kürdistan coğrafyasındaki talepler, işte, orada da aynı barajlara karşı, doğa kıyımına karşı talepler var. Hani yani olay sadece demokratik özerklik falan da değil. Yani onun yanı sıra anadilde eğitim, belki sıradan insanın daha kolay anlayabileceği, yani bir demokratik özerklikten daha kolay anlayabileceği, HES'lere karşı mücadele, ağaç kıyımı, sürekli polis gözetimi altında olmak, özel hareket gözetimi altında olmak, gaz fişegi yanı sıra gerçek mermilerle kuşatılmış olmak, bunu Fırat'ın Batı'sında anlatmak istiyoruz. Ve hayalimi oradaki kadınların da "artık yeter" demesi ve barış süreci yapılacaksa gerçek bir barış süreci olsun, sadece bir takım

iktidar partisinin siyasi çıkarı için bir şey olmasın. Yani biz şunu başarırız, İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de yüzbinleri sokağa çıkarabilirsek, Kolombiya'da olduğu gibi, gerçek bir barış olsun. Bunu başarabilirsek biz bir şey başarmış olacağız. Ve bunun için çok yoğun emek sarf etmemiz gerektiğini de görüyoruz. Çünkü biz bu geçen seneki temaslarımızda Çanakkale'ye gittik, Bursa'ya gittik, kolay değil ama kadınlar üstünden daha rahatça bir ortak dil kurabileceğimizi görebiliyoruz. Yani bütün o üst siyasette dönen sözleri biraz daha gündelik hayata, mesela demokratik özerkliği bile biraz daha gündelik hayattan aktararak, yani işte

Demokratik Özerklik dendiği zaman sadece Kürdistan'a özgü bir yarıdan bahsediliyormuş gibi algılıyor kimileri. 2011'de ben İstanbul için özerklik istedim Özgür Gündem'de yayımlanan bir yazımda. Yadırgayanlar çok oldu. Hatta bir sempozyumda bu yazımdaki fikirlerimden bahsettiğimden bir siyasi grup itiraz etti. Peki, Başbakan'ın söylemleri ile barış süreci arasındaki çelişki nasıl açıklanır? Yine tek adam, tek dil, tek millet. Bu barışa nasıl yansır?

Anlaşılan bu Cuma günü çalıştayı da bu dil çok eleştirilmiş, yani bu tarz bir dille hiçbir yere gidilemeyeceği eleştirilmiş ama bu nihayetinde

özgüvenin gittiği ilk noktaydı. Bu tarz güçlü talepler daha sesli biçimde dile getirilirse bana öyle geliyor ki AKP teşkilatı içinde, çünkü orada da sonunda akli selim sahibi insanlar vardır yani, içerideki huzursuzluğu güçlendireceğini düşünüyorum. Sokakta, yani Fırat'ın Batısı da sokakta "bu barış böyle olmaz, bu dil değişsin" diye bir taleple geldiğinde o zaman kolayca bu söylem devam edemez ki, öyle ümit ediyorum, devam ederse zaten o zaman AKP parti olarak kendisini lağvedilsin. Çünkü o zaman ortada sadece bir Recep Tayyip Erdoğan idaresi söz konusu.

Peki, danışmanları, başbakan yarımcıları ona öyle mi yol gösteriyor?

daha rahat sorgulayan insanlar olduğunu görüyorum. Gezi'de annesi-babası koyu AKP'li öğrencilerimiz vardı ve işte onların çocukları bu koyu itaatkârlığı sorgulamaya başlamış durumdadılar. Çünkü tabii günümüz dünyasında insanlar her bir şeyi okuyabiliyor, takip edebiliyor ve bu baskıcı, opresif, düşünce özgürlüğünü kısıtlayan, her an gözetlenmiş haline gençler artık gelmiyor. Doğrusu ben kısa vadede ne olacağını kestiremiyorum açıkçası bu ülkede ama uzun vadede bir dönüşüm olabileceğini ümit etmek istiyorum.

Bu da kadınlar sayesinde olacak herhalde.

Kadınlar ile birlikte tabii. Hem gençler hem kadınlar.

Peki, kadınlar fikir olarak barışa daha mı yakındır?

Tabii, burada da bir tartışma vardır, yani özcülük müdür, ama bir şekilde kadınların hayatla kurduğu ilişki küçüklükten itibaren bir şekilde etrafındaki çatışmalara daha duyarlı olmaya ve daha böyle çatışmasız, birlikte yaşamayı mümkün kılma özelliğinin geliştiğini görüyorum, bunu söylemek zorundayım, yani bu genetik midir, değil midir, bu beni hiç ilgilendirmiyor ama gerçekten etrafımızla kurduğumuz ilişki daha farklı, yani bir kadın bir kişiyle konuşurken o anda diğer kişilerin reaksiyonlarını hisseder ve process eder ve ona göre söylemini de ona göre yontabilir, gündelik hayatla ilgilenen insanlardır, yani bu kadınlarla biz, bütün bu çeşit çeşit kadınlarla, hem Fırat'ın Batısı'nda hem Doğusu'ndaki kadınlarla, yani işte Lice'deki kadınlarla da çok rahat temas kurabiliyoruz, o çok özel bir şey, ben erkeklerin kendi aralarında bu kadar rahat, bu kadar dürüst, içten bir temas kurabildiklerine çok tanık olmuyorum.

Ben de inanıyorum, ben de biliyorum ki kadınlar daha barış dili kullanıyorlar, daha barışçıl oluyorlar.

Hepsi değil ama.

Eh tabii, bir Tansu Çiller'i unutmadık.

Erkekleşmiş, erkeklik halini üstlenen kadınlar da var tabii.

Kürt Özgürlük Hareketi kadın hareketine hep yakın kurdu. Kürt Özgürlük Hareketi ile kadın hareketinin etkileşimi sizin için ne ifade ediyor?

Çok şey ifade ediyor. Bence Kürt Özgürlük Hareketi'ni bütün diğer özgürlük hareketlerinden ayıran özellik o ve o hareketi özel kılan şey o. Ve düşünüyorum, bizleri bu kadar bu dayanışmaya ve meraka iten de bu boyutu. Kürt Özgürlük Hareketi kadınları bu

sizin yerelde, sokağınızda olup biten hakkında karar sahibi olmanız. Yani o Fırat'ın Doğusu'nda talep edilen bir şey ama bu talep bütün Türkiye için talep edilen bir şey. Ve biz de bunu burada talep edebiliriz, bu bir şekilde kullanılan dili daha rahat anlaşılabilir dile tercüme etmeye çalışarak bir hareket başlatmayı ümit ediyoruz. Ve o hareket başlarsa o zaman, zaten aşağıdan yukarıya siyasetçiye bir baskı kurulur. Ve o zaman CHP de bu kadar elini kıpırdatmadan duramaz. Onun tabanını da biz harekete geçirebilirsek, ne kadar önemli bir şey olduğunu ve o insanların neden yürüdüğünü, eylem yaptığını, bu insanların 30 yıllık savaşta, 40 yıllık savaşta neler yaşadıklarını anlatarak bunu ancak başarabiliriz.

AKP'nin kendi meselesidir, yani AKP bu tarz, zaten siyasi partiler kanunu büyük bir imkan sundu, tek erkek yönetimine karşı parti içinden mücadelesini vermezlerse onlara yazık, başka bir şey diyemiyorum. Ama ben yine de toplum olarak talepkâr olunması gerektiğini düşünüyorum, sadece Kürtler'in değil, Türkiye'nin bütün diğer halklarının ve insanların da bu barışı gerçek anlamda arzu ettiğini ifade etmesi gerekiyor ve o dayanışmayı ifade etmesi gerekiyor.

O zaman Başbakan'ın bu söylemleri değişecek mi?

Doğrusu kalabalık kitlelerin bir şeyi değiştirebileceğine inananlardanım. Çünkü bir insanı da köşeye sıkıştırır o. Gezi onun ilk haliydi. O

Adam bir muhalefet partisinin eş genel başkanından o zat diye bahsediyor, yani hep söylemleri hakaretvari.

Bir şey söyleyeyim mi, ben aslında öyle çok Recep Tayyip Erdoğan üstünden de konuşmak istemiyorum. Yani biz orada da, biz gündeme hapsolmek istemiyoruz, yani biz bütün gündemi, söylemleri tabii ki çok yakından takip ediyoruz ama bir yandan da kendimizi ona tamamen kapatıp yapılması gerekenleri çalışkan bir şekilde yerine getirmek istiyoruz.

Halkı önemsiyorsunuz.

Tabii ki siyasi partilerden de konuşulabilir insanlarla konuşulur. Ben doğrusu üniversitelere de baktığımda genç neslin daha farklı olduğunu düşünüyorum. Bu devletin ideolojisini

kadar yoğun biçimde içine almasaydı ve orada çok, çok güçlü bir kadın hareketi var, onu biliyoruz ve bu kadın hareketinde Sakine Cansız'ın çok büyük bir rolü olduğunu öğreniyoruz. Dolayısıyla hani Abdullah Öcalan hep söyleniyor, biz kadınların gözünde Abdullah Öcalan ve Sakine Cansız'dır, hatta ben söyleyeyim benim gözümde eşit olarak. Ve Sakine Cansız'ların açtığı o yol çok kritik bir yol ve o içerideki kadınların verdiği mücadele, tabii ki insan söylem olarak der ki işte "kadınlar eşittir" ama fiiliyatta bu işte her zaman tercüme olmuyor. Orada kadınlar da çok güçlü bir mücadele vermiş, ona tanık olduk yaptığımız temaslarda.

Bu fikri veren Öcalan olmuştur.

Tabii, ama o yeterli olmamıştır. Orada kadınlar bayağı kendilerini ispatlamak zorunda kalmıştır ve çok sıkı bir mücadele vermiştir ve o mücadele sayesinde Kürt Özgürlük Hareketi benim gözümde bütün Filistin ve bütün diğer, Kolombiya FARC, hepsi dahil, bütün o hareketlerden çok daha özel bir yerdedir, kadının algıladığım kadarıyla en güçlü olduğu özgürlük hareketi.

Ortadoğu'da kadınların bu kadar güçlenmesi ne anlama geliyor?

Çok çok önemli. Geçen sene Demokratik Özgür Kadın Hareketi'nin düzenlediği, Sakine Cansız'ların onuruna yaptığı bir 1. Ortadoğu Kadın Konferansı gerçekleşmişti. Leyla Halid'ler vardı ve o konferansta hani evet çok güçlü kadınlar vardı ama o kadınların daha, yani aslında o kadınların hareketi erkeklerin hareketine kadın olarak destek vermek gibi bir şeydi, halbuki Kürt Özgürlük Hareketi'nde

kadınlar bir kadın ideolojisi de üretiyorlar şu an, yani Batı'daki feminizmden farklı, yani tamamen içeriden bir kadın ideolojisi üretiyorlar, yani bunu ben, biz başka yerlerde, yani ben başka yerlerde görmedim. O kadınlar, Arap coğrafyasından gelen kadınlar, Ortadoğu coğrafyasından gelen kadınlar da Kürt Hareketi'ndeki kadın hareketine, Leyla Halid'ler buna dahildir çok şaşırdılar ve çok etkilendiler.

Leyla Halid gibi bir kadın gerilla, böyle önemli bir kişilik.

Evet, evet.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin anlamı Türkiye'de aydınlar ve sosyalistler tarafından yeterince anlaşılıyor mu?

Bu soruyu kadınlar olarak değiştirebilir miyiz?

Öyle olsun.

Çünkü o daha doğru olur. Kendi gözlemlerim var ama başladığını düşünüyorum. Yani BDP'deki eşbaşkanlık sistemi, bu güçlendirilmiş kadın varlığını çok görünür kıldı. En son geçen sene KCK'deki eşbaşkanlık sistemi, çünkü hep Murat Karayılan'ı duyuyorduk.

Şimdi Bese Hozat var.

Bese Hozat'ları, diğer kadınlar da görünür olunca, o bir parti daha görünür kıldı ve bu aktivist kadınlarda kesinlikle bir karşılık buluyor, kesinlikle bir karşılık buluyor. Şimdi mesela gittiğiniz her yerde, işte Lice'ye gittik, şimdi mesela kadınlar orada, yeni Lice Belediye Başkanı Rezzan Hanım orada, eski belediye başkanı yine orada, BDP'den işte Nursel Hanım orada, dolayısıyla biz zaten gittiğimizde direkt olarak kadın olarak oradaki hem halktan kadınlarla hem doğrudan siyaset

yapan kadınlarla temas kuruyoruz. O kadar güçlenmiş bir kadın hareketi olmasaydı bu olmayacaktı ve bunu tabii bütün bizimle gelen, Barış İçin Kadın Girişimi'nden kadınlar, hepsi deneyimliyor, gelemeyenlere de biz anlatıyoruz. Raporlarımızda çıkıyor, işte konferanslarımızda bunu anlatacağız. Ama benim izlenimlerim, burada üniversite çevremde konuşurken, bu Kürt Hareketi'ndeki kadınların bu gücü Fırat'ın Batısı'nda, Fırat'ın Batısı'ndaki kadınlarda görmeye başlandı. Bu tabii çok pozitif bir etki yaratıyor. Çünkü bir kadın her zaman bir kadınla daha rahat konuşabiliyor. Yani bir Kürt kadını, işte demokratik özerklik dediği zaman bile bir Çanakkale'den, kendisini Atatürkçü diye tanımlayan bir kadın daha rahat çay sofrasında bunun sohbetini yapıyor.

Kadın belediye başkanlarının bir konferansı olmuştur geçenlerde. Yanılmıyorsam Çanakkale'den de insanlar vardı. MHP'li bir başkan da gitmişti. MHP'li bir kadın belediye başkanı Kürdistan'da kendini rahat hissediyorsa, orada misafir ediliyor, ağırlanıyorsa bu Kürtler'in kadın özgürlüğü hareketinin Türkiye'ye verdiği bence en önemli durumlardan biri. Daha düne kadar yok sayılan kadınların şimdi Kürt Özgürlük Hareketi'nin en önünde yer alması.

Tabii, Çanakkale'deki temaslarımızda, orada Kent Konseyi ile görüştük falan, tabii ki şu söylem filan yine önümüze geliyor. Biz Lice'deki temaslarımızı anlatmıştık. Geçen sene Lice'deki temaslarımızı anlatmıştık ve bölgedeki, sadece Lice değil, Dersim'e de gidildi, Diyarbakır'a gidildi. Oradaki Kürt kadınlarının, yani oradaki kimisi köylü, kimisi çoban, o kadınlarla konuştuğumuz zaman bize ilettikleri o taleplerden bahsettik ve bir kadın şunu söyleyebildi, "ah, çok enterasan, orada böyle bir Kürt kadın, yanında erkek olmadan böyle konuşabiliyor mu size, yani bir fikir söyleyebiliyor mu?" dedi ve bunu gerçekten, bir böyle alayla değil, gerçekten şaşırdık, biz tabii şaşırdık, sonra hatırladık, çünkü böyleydi, bütün o devletin beyinlere zerk ettiği, işte orası feodal, kadınlar sadece töre cinayetlerine uğrar, mağdurdur, kendini ifade edemez, zavallıdır, o söylem çok çok kabul görmüş bir söylem, biz de "hem de nasıl" dedik, "hatta keşke bir gün olsa da, bir gün gelse de biz sizlerle o coğrafyaya gitsek ve siz o kadınlarla, siz doğrudan o kadınlarla konuşsanız ve buna tanık olsanız", onlar da şey, "a ilginç olur" dediler. Ama dedim tabii, o kadar kolay değil. Bütün

o kadar eşbaşkanlar, en fazla kadın belediye başkanı seçen partidir, işte Kürt Hareketi partisi, ama yine de bu kalıpları kırmak o kadar kolay değildir, işte hep o temasları kura kura.

Peki, bu eşbaşkanlığı yeterince anlamışlar mı Batı'daki kadınlar?

Burada çok şey söylenebilir ama işte etrafımızdaki insanlar konuştuğumuz zaman işte "partiden talimat geliyor onun için", yani sanki o kadınlar talep etmiyormuş gibi bir şey var. Onu bizim daha iyi anlatmamız lazım. Bunun böyle Abdullah Öcalan'dan gelen bir talimatla olmadığı ya da KCK'den işte, Cemil Bayık'tan gelen bir talimat olmadığı, kadınların inanılmaz güçlendiğini, yani orada mesela Demokratik Özgür Kadın Hareketi'ni çok iyi anlatmak lazım. O tabandan çok güçlü bir kadın hareketi ve bütün oradaki kadınları güçlendiren bir hareket. Onu çevremde de fark ediyorum, pek insanlar bilmiyor. Hatta Kürt Hareketi'ni çok yakından takip edenler de bilmiyor. Çünkü kadınlar her zaman daha az görünürdür medyada. Biz işte çeşitli yerlerden, akademisyenler, şunlar bunlar bunu daha çok görünür hale getirmek için çalışıyoruz. Muazzam bir şey var ve katiyen görünmüyor o, çünkü kadınlardan müteşekkil, onun için görünmüyor bu.

Kürt kadınlar iyi görüyor ama. Ben bir şeye şahit oldum, seçim dönemi, küçük bir kıza sordum, "büyüyünce ne olmak istersin" diye. "Eşbaşkan olmak isterim" dedi. Çok hoşuma gitti.

Tabii, işte bu çok önemli. Bunları anlatmamız gerekiyor. Bunu mesela anlatacağım ben şimdi. Çanakkale'de, Bursa'da, çeşitli yerlerde yapacağımız temaslarda. İşte bu çok önemli.

Evet.

Neden Türkiye'deki, yani Fırat'ın Batısı'ndaki bir Türkiyeli kız da işte "ne olmak istiyorsun", "ben eşbaşkan olmak istiyorum" demesin? İşte AKP'de, Bingöl'de sonuçta o AKP'li kadın istifa etti, çünkü belediye başkanı seçilen kişi "belediye başkan yardımcısı bir kadın olamaz" dedi. Ve çıktı kürsüye dedi ki, "biz bütün evleri hane hane dolaşırken, bu temasları kurarken ve oylar için çalışırken iyi ama ondan sonra biz belediye başkan yardımcılığı yapamıyormuşuz kadın halimizle, o zaman ben istifa ediyorum" dedi. Bunlar çoğalacaktır.

Umarım öyle olur. Çok teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim.

Sancaktepe’de İnşaattan Düşen Bir Kişi Öldü

Sancaktepe Atatürk Mahallesi, Uysal Caddesi üzerinde geçen çarşamba 23.00 sıralarında, 6 katlı apartman inşaatının ikinci katından bir kişinin düştüğünü gören mahalle sakini, durumu polis ve sağlık ekiplerine bildirdi. Olay yerine gelen polis, düşen kişinin cesedine apartmanın temel kısmında yağmur nedeniyle oluşan su birikintisi içerisinde rastladı.

Ceset, olay yerine sevk edilen itfaiye ekipleri tarafından su birikintisi içerisinde çıkarıldı.

Polis yaptığı incelemede, cesedin 25 yaşındaki Mehmet Ali Yılmaz’a ait olduğunu tespit etti. Yılmaz’ın cansız bedeni ambulansla Dr. Lütfi Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi morguna kaldırılırdı. Bir görgü tanığı, “Biz evin önünde arkadaşlarla sohbet ediyorduk. Karşı apartmanda bir ışık gördüm. Işık dikkatimi çekti. Sonra bir bağırıtı duyduk. Aradan yaklaşık 15 saniye geçti. Adam apartmanın ikinci katındaki balkondan aşağıya doğru atladı. Ben toprağa doğru atladı zannettim; ancak adam suya düştü. Atlayınca biz durumu polis, itfaiye ve 112 ekiplerine haber verdik” dedi.

Söz konusu inşaatın yıkılacağını dile getiren bir başka görgü şahidi ise “Bu binanın mahkemelik olduğunu biliyorum. Yıkılacak diye biliyordum” diye konuştu. Olay yerine gelen mahalle sakinleri inşaatı başka kişilerin de olduğunu iddia ederek, bu şahısların kaçtığını ileri sürdü. Polis ekiplerinin olayla ilgili soruşturması sürüyor.

Ayda, Emre ile Evlendi

Gazetemize uzun bir süre emek veren, titiz ve yetenekli grafiker arkadaşımız Ayda Araz ile Emre Sancak, 1 Haziran 2014 günü evlendiler. Güler yüzüne ve disiplinine alıştığımız Ayda’yı bizden kaçırın Emre’ye kızmayacağız. Arkadaşımız öyle istedi, ne yapalım. Neyse bir klişe ile bu konuyu bitirelim ve genç çifte ömür boyu mutluluklar dileyelim.

Kadıköy’ün Parkları Atık Su Arıtımı İle Sulanıyor

Kadıköy Belediyesi hızla tükenen doğal su kaynaklarının korunmasını “Atık Su Geri Kazanım Sistemi” ile sağlıyor.

Kadıköy Belediyesi Çevre Koruma ve Kontrol Müdürlüğü’nce hayata geçirilen projeyle evsel nitelikli atık sulardan elde edilen suyla yaz aylarında parklar sulanıyor, kış aylarında ise biriktirilen sularla kentin cadde ve sokakları temizleniyor.

Su verimliliği çalışmaları kapsamında kurulan Atık Su Geri Kazanım Sistemi’nde Kalamış bölgesinde borularla tesise aktarılan kanalizasyon suları, ileri teknoloji uygulamalarla sulama suyuna dönüştürülüyor. 2013 yılının Temmuz ayında başlatılan sistemle günlük 40 m3 atık su, sulama

suyuna dönüşüyor. Kadıköy’de şu an Kozyatağı mahallesinde Abdullah Ögücü Kız Yurdu ve Kalamış Atatürk Parkı noktalarında uygulanan proje, yakın bir tarihte Kadıköy’ün farklı noktalarında da hayata geçecek.

Yaz aylarında Kadıköy’deki yeşil alanların sulamasında kullanılan arıtılmış sular, kış aylarında ise kapalı havuzlarda biriktirilmiş şekilde Kadıköy Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü tarafından cadde, sokak ve pazar yerlerinin temizlenmesi amacıyla kullanılıyor. Bu sayede şebeke suyunun kullanılma oranı Kadıköy’de oldukça düştü. Atık su geri kazanım sistemiyle 2013 yılının Temmuz ayından bu yana Kadıköy’de toplam 20.000 m3 su arıtıldı.

FEVZİYE IŞIK

1925 Kürt Ayaklanmasında Örgütlülük ve Dış Güçlerle İlişkiler Sorunu (1)

1925 Kürt Ayaklanmasının önderi Şeyh Said, 29 Haziran 1925 tarihinde Diyarbakır'ın Dağkapı Meydanı'nda 46 arkadaşıyla birlikte idam edildi. İdam edilenlerin sayısı konusunda farklılıklar var. Elbet Kürtlerin, devletin arşivlerine girmeleri o kadar kolay değil. Bu konuda da Türk gazeteci ve araştırmalarına dayanmak zorunda kalıyoruz. Devlet arşivlerine girmeyi birçoklarından daha iyi başaran Gazeteci-Yazar Uğur Mumcu, **'İstiklal Mahkemeleri'** başlıklı yazısında 1925 yılındaki idamlarla ilgili şunları yazmaktadır: "1925 yılındaki **'Şeyh Said Ayaklanması'** sanıklarının yargılayan **'Şark İstiklal Mahkemesi'** 48 kişi hakkında idam cezası verdi. Bu cezalardan 47'si infaz edildi."(1) Mumcu, 1925 Kürt Ulusal Ayaklanması döneminde idam edilenlerin tümüyle ilgili olarak ise şunları yazmaktadır: "Şeyh Said Ayaklanması'ndan sonra süren ayaklanmalar nedeniyle, aynı mahkeme, 207 kişi hakkında daha idam kararı verdi. Bu kararlar infaz edildi. Mahkeme 213 işi hakkında da 'gıyabi idam' kararı verdi, 2 bin 779 kişi de aklanıldı."(2)

Aslında İstiklal Mahkemeleri ile ilgili devletin görüşünü destekleyen alıntılara kaynaklık eden çalışma, konuyla ilgili Meclis Arşivi başta olmak üzere tüm arşivlerin devleti haklı kılacak kadarını kullanmada cömert davrandığı anlaşılan Prof. Dr. Ergün Aybars'ın kitabıdır.(3) İstiklal Mahkemesi tutanaklarının önemli bir bölümünden bu kitapta söz edilmektedir. Öte yandan, Mahkeme heyetinde yer alanlarla ilgili ayrıntılı bilgiler de okura sunulmaktadır. Örneğin, Şeyh Said'i yıllarca **"irticânın başı"** olarak sunan devlet ağzına inat, Aybars'ın kitabında, Şark İstiklal Mahkemesi Başkanı Mazhar Müfit'in idam kararı verdikten sonraki son sözleri asıl nedeni açıklıyor: "Bağımsız Kürdistan gayesine yürüdünüz. Cumhuriyet ordusu bunu mahv ve perişan etti. Herkes bilmelidir ki genç Cumhuriyet hükümeti fesat ve irticâya izin vermeyecektir. İşte, Cum-

huriyet'in kahredici fakat adil kanunlarının hükmü budur. Mahkumları götürünüz."(4)

Bu alıntılardan temel nedeni, 1925 Kürt Ayaklanması ile ilgili görüşlerimizi doğrulamak, onun ulusal kimlikli, bağımsızlık hedefli bir ayaklanma olduğu yönündeki görüşlerimize katkı sunmak değil. Kürt isyanlarının nedenlerini ne kadar doğru ve objektif ortaya koysak da, birlerinin aynı sakızı çiğneyeceği çok açık: Genç bir Cumhuriyet kurulmuş; fesat ve irtica bu Cumhuriyetin belasıymış; işgalcilerle işbirliği içindeki şer çetelerinin tek hedefi genç Cumhuriyeti yok etmekmiş, vs. vs. vs...

Bu argümanların Kürtler içinden de destek bulduğu, bulabildiği günümüzde, araştırmacıların, daha titiz çalışmasının gereği vardır. Kürt araştırmacılar bu konuda elbet daha şanssız. Kaynaklara ulaşmada çok rahat değiller, olanakları yok denecek kadar az. Kürt kurumlarının da yeteri kadar desteği/gücü olduğu söylenemez. Yine de ciddi bir çalışmaya gereksinim var. İsyen(lar)ın niteliği; varsa arkalarındaki örgüt(ün)lerin/devlet(in)lerin konumu ve desteği; başarısız(lıkların) lığın nedenleri; isyan(lar)ın iç ve dış etkileri... Tümü ve daha saymadığımız onlarca neden, yeniden yeniden araştırılmaya değerdir. Tarihin objektif bir şekilde ortaya konması bunu gerekli kılmaktadır.

Dipnotlar:

1) Uğur Mumcu, İstiklal mahkemeleri, Cumhuriyet Gazetesi, 11 Kasım 1992.

2) Uğur Mumcu, İstiklal mahkemeleri, Cumhuriyet Gazetesi, 11 Kasım 1992.

3) Prof. Dr. Ergün Aybars'ın Bilgi yayınevinden yayınlanan kitabı, Ankara.

4) Prof. Dr. Ergün Aybars'ın Bilgi yayınevinden yayınlanan kitabı, Ankara.

-Devam Edecek-

Oyuncaklar Somalı Çocuklar İçin

Maltepe Belediyesi ve Maltepe Fenerbahçeli Taraftarlar Derneği, Manisa'nın Soma ilçesinde meydana gelen maden kazasında hayatını kaybeden maden işçilerinin çocukları için oyuncak kampanyası başlattı. İlçe genelindeki okullarda başlatılan ve Maltepe İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün de des-

tek verdiği kampanyada toplanacak oyuncaklar, maden kazası sonucu babalarını kaybeden Somalı çocuklara gönderilecek. Okullara getirilen oyuncak ve kitapları özenle kutulara yerleştiren öğrenciler, herkesi kampanyaya katılmaya davet etti. Oyuncak toplama kampanyası, 12 Haziran tarihinde sona erecek.

Kartal'da Uçurtma Şenliği

Dünya Çevre Günü kapsamında Kartal Marina Dragos Tesisleri'nde uçurtma şenliği düzenlendi. Aileleriyle birlikte şenliği katılan çocuklar, uçurtmalarını çevre için gökyüzüne havalandırdı.

Kartal Belediyesi, Dünya Çevre Haftası'nda çocukları çevre hakkında bilinçlendirmek amacıyla Kartal sahilinde uçurtma şenliği düzenledi. Uçurtma şenliği öncesinde çocuklara özel çevreyle ilgili küçük bir tiyatro gösterisi yapıldı. Daha sonra uçurtmalarını eline alan çocuklar, uçurt-

ma uçurtmanın heyecanını yaşadı. Uçurtmasını uçuramayan çocukların imdadına ise anne ve babaları yetişti. Uçurtmalarını çevre için gökyüzüne havalandıran çocuklar, çok eğlendiklerini söyledi.

Dünya Çevre Haftası kapsamında 3 gündür çeşitli etkinlikler düzenlediklerini söyleyen Kartal Belediyesi Çevre Koruma ve Kontrol Müdürü Dr. Dilek Kars, "Buradaki amacımız tamamıyla çevrenin önemini vurgulamak içindir. Buraya katılan bütün ailelere teşekkür ederiz" dedi.

Yine Gölet Faciası: 1 Çocuk Öldü

Pendik'te eski bir taşocağı için kazılan çukurda biriken suya giren 3 çocuktan biri boğularak hayatını kaybetti. Dalgıçların yarım saat süren arama çalışmasının ardından çocuğun cesedi sudan çıkarıldı. Boğulan çocuğun ölmeden dakikalar önce gölete girerken çekilmiş fotoğrafı ortaya çıktı.

Olay geçtiğimiz Pazar günü (8 Haziran) saat 15.00 sıralarında Kurnaköy yakınlarında kullanılmayan bir taşocağı göletinde meydana geldi. 3 çocuk, serinlemek için taşocağında biriken suya girdi. Göletin çevresinde piknik yapan diğer gençlerin verdiği bilgiye göre, gölette yüzen 3 çocuktan ikisi bağırarak yardım istedi. Gölette-

ki diğer arkadaşlarının boğulduğunu söyleyen 2 çocuk yardım istemek için göletten ayrıldı. Bu sırada gölette olduğu öğrenilen çocuk için olay yerine itfaiye, ambulans ve jandarma ekipleri sevk edildi. Olay yerine gelen jandarma ve itfaiye ekipleri gölette arama yapması için balık adam istedi. Gölette balık adamlar tarafından yapılan yarım saatlik bir çalışmanın ardından, 14-15 yaşlarında olduğu tahmin edilen çocuğun cansız bedenine ulaşıldı. Sağlık ekiplerinin yaptığı incelemede çocuğun hayatını kaybettiği tespit edilirken, çocuğun cenazesi ambulansla Kartal Dr. Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi morguna kaldırıldı.

Futbolun On ikinci Adamları (Taraftarlar)

“Görüşünüz ne olursa olsun, gönlünüz daima sporla dolsun..”

VAHİT KARAKAYA

Ne güzeldir bir takıma gönül vermek, aşığı olduğumuz takımın renkleriyle yatıp kalkmak. İşte sevgi bu; futbol sevgisi, spor sevgisi. Her futbol sezonu başladığında stadyumları hıncahınç dolduran, takımlarıyla yatıp takımlarıyla kalan fedakar insanlar; taraftarlar. Bir futbol takımını taraftarsız düşünmek imkansızdır. Bu bir bütündür ve asla bölünemezler. Eskiden futbol oynadığım yılları hatırladığımda bizim-

le yaz, kış demeden her maçımızda destek vermeye gelen o fedakar taraftarlarımız, alınan her galibiyette o kadar mutlu olup sevinirlerdi ki, doğal olarak biz de bir sporcu olarak çok mutlu olurduk. Onlarsız bir takım olamazsınız, sporun ve futbolun kuralıdır bu. Son zamanlarda tribünler fazla abartılarak karışsada bir takımın taraftarı kardeş gibidir, tuttuğu renkler için bütün fedakarlıklara göğüs gerer. Artık aileler tribünlere

eşleriyle, çocuklarıyla, dostlarıyla da gelmeye başladılar. Bu çok güzel bir gelişme fakat yinede belirttiğim gibi bazen çok abartılan tribün olayları biz spor adamlarını da fazlasıyla üzmekte. Bunları hepimiz biliyoruz, tek tek hatırlatmama da gerek yok. Yinede bana göre sporumuzun ve futbolumuzun baş tacı takımlarına destek veren, hem maddi hemde manevi katkı sağlayan, bu anlattığım çok değerli taraftarlardır. Yeni futbol se-

zonunda yine takımlarımızı desteklemek için tribünleri dolduralım ve bu kez daha ılımlı, saygılı olarak. İşte o zaman futbolumuz daha da güzelleşecek. Haftaya görüşmek üzere saygı ve sevgilerimle.

Spor; sevgi, kardeşlik, dostluk ve barış demektir. Unutmayalım unut-turmayalım.

Başkan İlyas Güldiken: “Maltepespor’un Hedefi 2.lige Çıkmaktır”

Maltepespor Kulübü Başkanı İlyas Güldiken; “İlhan Özüpekoğlu ve Yönetim Kurulu arkadaşlarımızla birlikte Maltepespor’u 2014-2015 sezonunda 2.lige çıkarabilmek için çalışmalarımızı sürdürüyoruz” dedi.

Başkan İlyas Güldiken Maltepe Kaymakamı Mustafa Tapsız, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç’ın destekleri ile öncelikle Maltepespor Kulübü’nü tesis sahibi yapmak istiyoruz, bu yönde de çalışmalara başladıklarını söyledi. Yönetim kurulu görev bölümü yaptıklarını, futbol şube sorumluları ve transfer komitesinin çalışmalara başladıklarını belirtti. Öncelikle Maltepespor’u hedeflerine taşıyabilecek bir hoca ile anlaşacaklarını, daha sonra iç transfer ve dış transferi tamamlamak istediklerini ifade eden başkan İlyas Güldiken, kısa, orta ve uzun vadeli projeleri gerçekleştirmek istediklerini vurgulayarak; “Yönetim kurulundaki arkadaşlarımızla birlikte vakit ve nakitlerimizi ayırarak Maltepespor kulübünü başarıya taşımak için çalışacağız” dedi.

Kartalspor’un Yeni Teknik Direktörü Özgür Zengin Oldu

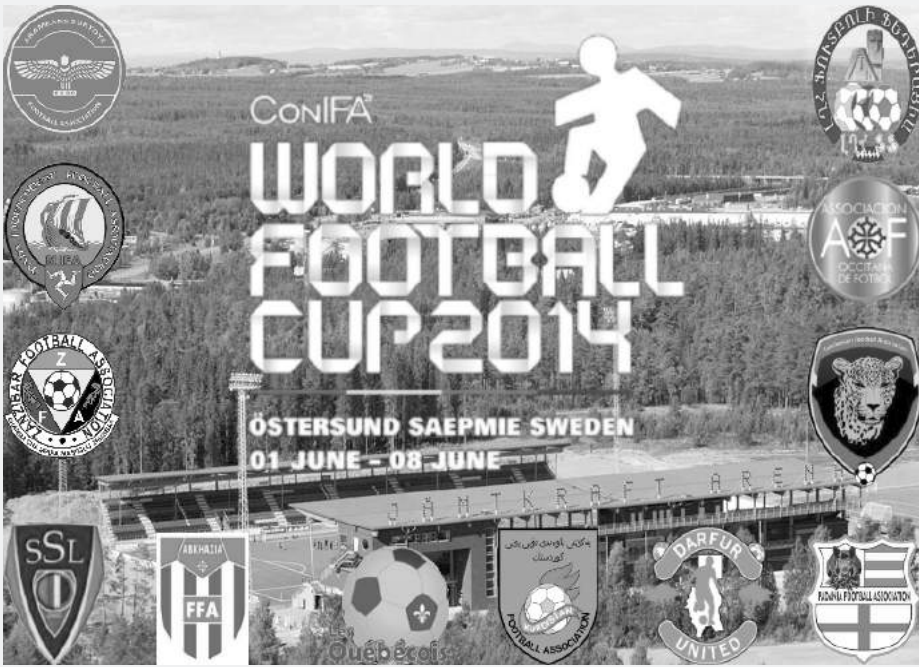

Kartalspor, Şaban Yıldırım’dan boşalan teknik direktörlük görevine Özgür Zengin’i getirdi. Daha önce Kartalspor altyapısında da görev alan ve 2011-2012 sezonunda Kartalspor A2 takımını Türkiye şampiyonu yapan Zengin ile bir yıllık anlaşma sağlandı.

2012-2013 sezonunda, Göztepe Spor Kulübü Altyapı Koordinatörlüğü görevini üstlenen Zengin, 2013-2014 sezonun ikinci haftasında Erhan Altın’dan boşalan teknik direktörlük koltuğuna oturmuş ve devre arasına kadar sarı-kırmızılı takımı çalıştırmıştı.

Kartalspor Kulübü’nden yapılan açıklamada, Özgür Zengin’in önümüzdeki günlerde basın önünde resmi sözleşmeye imza atacağı duyuruldu.

Ezilen Halkların Futbol Şampiyonası Sona Erdi

İsveç'in Östersund şehrinde 1-8 Haziran tarihleri arasında düzenlenen ConIFA 2014 Dünya Kupasını, Ellan Vannin takımını 5-3'lük skorla yenen Nice takımı aldı.

Politik nedenlerle Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği FİFA'ya kabul edilmeyen ve uluslararası müsabakalardan dışlanan ülke ve bölgelerin ulusal futbol takımlarını bir çatı altında toplamayı hedefleyen CONIFA 2014 Dünya Kupasında final maçı 8 Haziran tarihinde oynandı.

Final maçında rakibi Ellan Vannin takımını penaltılarla 5-3'le geçen Nice takımı kupayı aldı. Maçın normal ve uzatma bölümü 0-0 tamamlanmıştı.

Kürdistan Milli Takımı, Padania Takımı ile karşılaştı. Normal süresi 1-1 eşitlikle sonuçlanan maçın penaltılar kısmında Kürdistan Millî Takımı rakibine 5-4 yenilerek turnuvayı 6. sırada tamamladı. Kürdistan Millî Takımı geçtiğimiz yıl yapılan ConIFA Dünya Kupası'nda Kuzey Kıbrıs'ı 2-1 yenerek şampiyon olmuştu.

Ankaraspor'un Genç Futbolcusu Sedat Yüce, Denizde Boğularak Hayatını Kaybetti

Ankaraspor'da oynayan 1994 doğumlu Sedat Yüce, geçtiğimiz Cuma günü (6 Haziran) Alanya'da tatil yaparken, denizde boğularak hayatını kaybetti.

Futbola Amasya'da başlayan ve daha sonra Samsunspor'un altyapısında futbol hayatını sürdüren genç futbolcu, son olarak Ankaraspor forması giymişti. Sedat Yüce, 2013 Akdeniz Olimpiyatları'nda, U19 Milli Takımı'nda da forma giymişti. Halkın Nabzı Gazetesi olarak Sedat Yüce'ye Allah'dan rahmet, ailesine ve sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

Pendikspor'da Başkan Yeniden Sami Bayram

Geçtiğimiz Pazartesi günü (9 Haziran) saat 14.00'de gerçekleştirilen Pendikspor Kulübü Olağan Kongresi'ne tek aday olarak giren Sami Bayram, oybirliği ile yeniden başkan oldu.

Sami Bayram başkanlığındaki yeni yönetim kurulu, şu isimlerden oluştu:

İzzet Öztop, Vahap Doğan, Yılmaz Yıldız, Ahmet Bayram, Nurettin Karakaya, Süleyman Yılmaz, Hakan Kurt, Selahattin Çindir, Eyyüp Gülel, Murat Açık, Serkan Özer, Hüseyin Bayram, Şenol Üçüncü, M. Şahin Yılmaz, Turgay Seymenoğlu, Faruk Çilkaya, Levent Şahinoğlu, Yavuz Yıldırım, Hüseyin Topçu, Salih Çakmak, Bayram Ali Akbulut, Gökhan Duysak, Yusuf Oda, Rahim Ramadanoğlu, Şafak Uçak, Selçuk Ekşioğlu, Niyazi Güneri, Erdem Çetin.

MUSTAFA İŞİTMEZ

Ağlama Küçük Kadın (2)

Rüzgar tenimi yalayıp acıyan tüm noktalara üflemeden teğet geçiyordu. Küçük kadın söze girmişti. Çünkü hiçbir erkek ilk dakikadan itibaren bastırıldığı bir gönül ilişkisini yüzüne dökmezdi. Dökmemeliydi. Bu iş böyledir. Zamanla, tanırsın, güvenirsin, sonra gösterirsin; bak bunlar benim acılarım, bak bunlar benim yaralarım diye. Öyle pat diye söylenecek, konuşulacak konular değildi bunlar. Geçen yazıda dediğim gibi; yazmıyordum. Yani yazılmıyordum, ayartmaya çalışmıyordum. Bu konuyu açmamam için de bir kaygım yoktu. Sohbet devam ediyordu...

-Nasıl yani... Bilmesi, görmesi çok mu önemli?

-Bilmem.

Söze onunla devam ediyordum.

-Hayatını meşgul edecek bir derdin, tasan yok mu?

-Ne gibi?

-Okul, sınav, iş, güç. Sevgili ve takıntı olabilecek her şey dışında.

-Hayır. Üniversite sınavına girdim. Kazanamasam da babam Kıbrıs'a gönderecek.

-Ee iyi ya. Kıbrıs'a gideceksin. Yeni insanlar v.s. unutacaksın.

Bu boktan hissi biliyordum. Ne yeni

insanlar, ne yeni şehirler görmesine rağmen birtakım sıkıntılarını içinden atamayan insanlar görmüştüm. Ben de onlardan biriydim. Genç kadının zeki olmasını istememiştım. O an da topu benim kaleme taşınması an meselesiydi, öyle bir şut çekmişti ki, hem ben hem de tribündeki herkes gözlerine inanamamıştı.

-Yeni insanlar mı? Biraz önce görmediği, nerede olduğunu bilmediği birine kitap yazan adama bak ya. Nerede senin ona saygın? Nerede ona olan sevgin? İki üç yeni kadın tanıyınca unutacak mısın onu? Bu kadar basit mi?

Bu kadarını beklemiyordum. Tamam. Birkaç cümleyle tezat kaldığım durumu yüzüme vurabilirdi, ama genç kadın resmen çift dalmıştı. Omuzlarım çökmüştü.

-Haklısın.

-Bak. Şu gençsin, yeni insanlar tanırsın safatasına hiç girme, tamam mı? Bu kadar rahat nasıl olunuyor anlamıyorum zaten. Ha bir de çivi çiviye söker dersin, kalkar giderim.

-Yok. Demem. Diyemiyorum da.

Aşkın ve sevginin kutsallığını, gelecekte ziyade geçmişine saygı duyan ve yaşadıklarını böylesine iliklerinde

hisseden bir insanla tanışmayalı çok uzun zaman olmuştu. En ufak tartışmada yeni birine kalbini açan mutsuz gençlere karşı negatif olan bakış açım, git gide pozitifleşiyordu. Evet. Binlerce insan içerisinde bir kişiden bu tavrı görmek beni heyecanlandırmış, neşelendirmişti. Birkaç renkli balon görsen tekme atacak, gökkuşağı çıksa o an hayatımın sona ermesini isteyecek kadar neşe dolmuştum. Budur. Budur işte. Dünyayı bu insanlar kurtaracak, bu insanlar güzelleştirecekti. Sohbet ilerlemişti. Hangi okulda okuduğu, kaç kardeş olduğu, en çok hangi müziği, müzisyenleri sevdiğine kadar lafladık.

Saat dokuzu bulmuştu. Kalkmaya karar vermiştik. Ayrılırken numarasını vermek istedi. Önce almak istemedim. Ben seninle tekrar konuşmak isterim dediğinde de almak istemedim. Bir gün yeniden karşılaşacağımızı söyleyerek yanından uzaklaşacaktım. Tesadüflere inancım da, saygım da sonsuzdur deyip bu kış başımdan geçen bir hikayeyi anlattım.

-2007 yılında babam vefat etmişti. Babam vefat ettikten sonra bir süre evde kalmadım, hatta hiçbir yakınının evinde kalmıyordum. O zamanlar beni ayağa kaldıran bir kız arkadaşım

vardı. Çok yardımcı olmuştu. Gece gündüz arar, halimi merak eder, bir telefonla istediğim her yere gelirdi. Gün geldi, ayrılmak zorunda kaldık. Ve bu kış yılbaşı öncesi bu kadın bana ulaştı. Yaz sonunda evlenmiş. Evliliğinin yirminci gününde eşinden şiddet görüp hastaneye kaldırılmış. Geçen sürede telefonlar, adresler değişmiş, bana ulaşması çok zor iken bunu istemiş ve başarmıştı. Yardım istemişti. "Ben seni en zor gününde ayağa kaldırdım, şimdi sıra sen de..." demişti. Bir süre evlerine gittim, evden çıkamıyordu, korkuyordu. Ailesi ile tanıştım. Önce evden çıkarmaya, sonra sağa sola gezmeye götürüyordum. Şimdilerde eşinden boşanmak üzere. Ve benim sayemde, erkeklerle tekrar iletişime geçmeye başladı. Geçtiğimiz hafta kişisel gelişim kursunda bir çocuğun onunla tanıştığını, hoş bir adam olduğundan bahsetti. İnan bana bu aralar beni en mutlu eden hadiseyi anlatıyorum sana. Kitap çıkacakmış, geçiniz. Belki çok beğenilecekmiş, geçiniz. Bir insanı yerden kaldırıp baştan yaratmanın mutluluğu başka nerede olabilir ki?

Devamı haftaya...

NEIL YOUNG & CRAZY HORSE

15 Temmuz 2014 KüçükÇiftlik Park

#neilyoungistanbulda

**"Only Love Can Break Your Heart", "Rockin' In The Free World",
"Heart of Gold", "Harvest Moon" gibi sayısız rock klasiğinin yaratıcısı,
efsanevi müzisyen Neil Young ilk kez İstanbul'da.**

Vodafone

Red

 karnaval.com

biletix
ticketmaster® Türkiye

iksv.org

Sorununu Söyle Çözümüne Ortak Ol!

Şeffaf Katılımcı Belediyecilik

Ali KILIÇ
Maltepe Belediye Başkanı

Maltepe Halk Kürsüsü

MALTEPE
BELEDİYESİ
www.maltepe.bel.tr

Her Salı Maltepe Belediye Binasında
Tüm vatandaşlarımız davetlidir